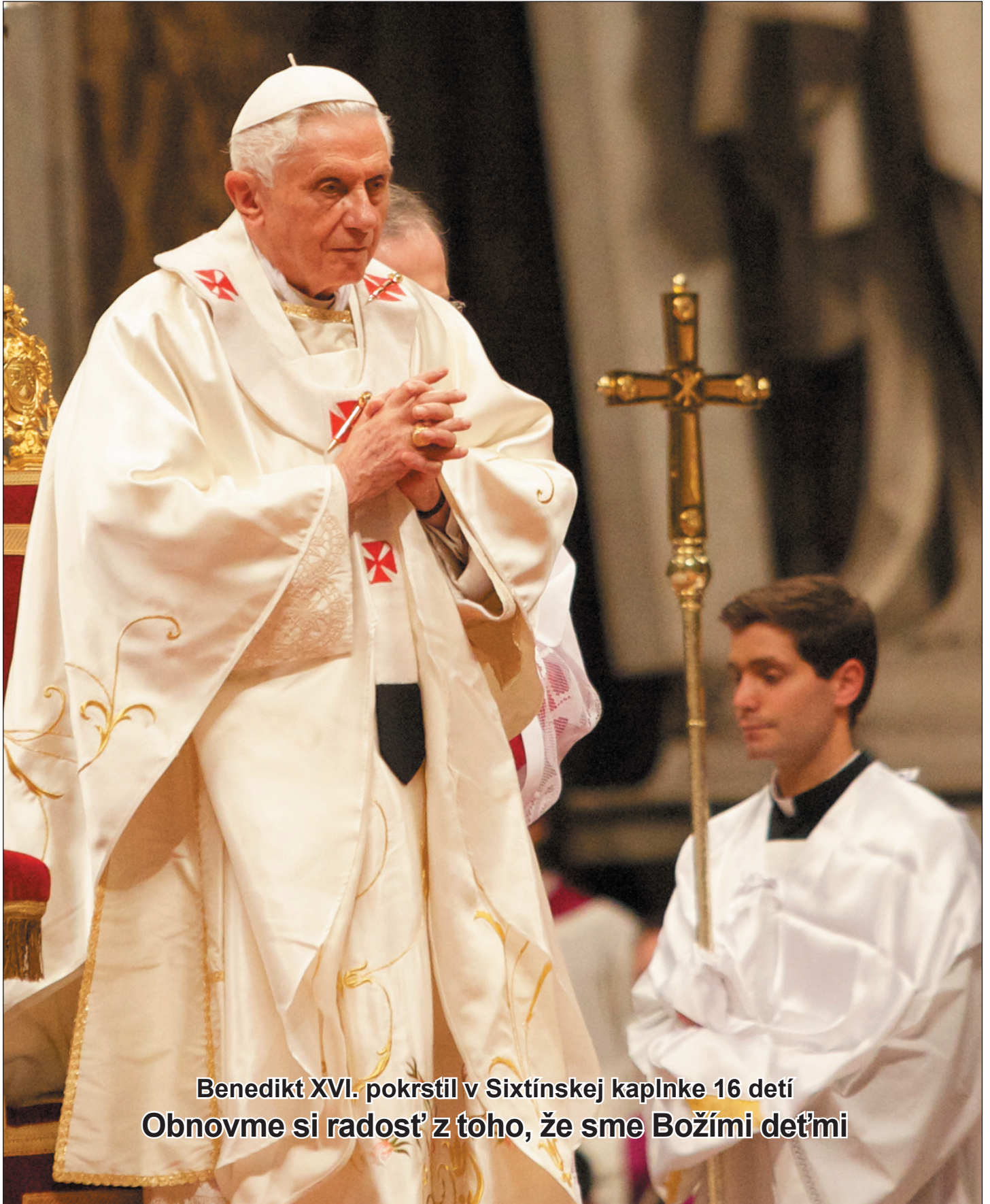

Život Cirkvi

Ročník 19

2/2012

**Benedikt XVI. pokrstil v Sixtínskej kaplnke 16 detí
Obnovme si radosť z toho, že sme Božími deťmi**

Vedieť' chcieť'

Zelené vianočné stromčeky vystriedala zelená liturgická farba a po vianočnom období sme znova „v období Cez rok“. Pre mňa tento prechod sprevádzalo požehnanie domov. Pri pohľade na deti sa často reč točila okolo problému výchovy. Možno z nich vybrať pár podnetov.

Prvé, čo možno konštatovať je, že aj dnes v takých istých sociálnych podmienkach môžu rásť rozmazané i vychované deti. Pravdou je aj to, že tu neplatí strohá matematika: tí, čo sa výchove venujú, majú deti vychované a tí, čo sa jej nevenujú, majú ich nevychované. Pôsobí tu ešte toľko iných vplyvov - cez dedičnosť po nevyspytateľný vplyv prostredia - že výchova je naozaj chodením po veľmi tenkom ľade. Aj veľké úsilie rodičov znamená len oných biblických „päť chlebov a dve ryby“ a to podstatné aj tak závisí od Božieho požehnanie a ochrany, o ktoré musia neustále s chvením prosiť.

Ďalšou nápadnou črtou spontánnych diskusií bola rozmanitosť a zmätenosť názorov na samotnú tému výchovy detí. Je pravda, že pohodlie vždy viedlo skôr k rozkladu než rozvoju, že ak má človek priveľa na výber, vyberá si radšej to, čo mu škodí, než čo mu osoží. Tento hriechom tajomne poznačený prirodzený sklon extrémne posilňuje súčasná ideológia konzumu, ktorej nezáleží na šťastí človeka, ale na predaji tovaru, všetkými trikmi predstavovaného ako podmienky jeho šťastia. Človek, ktorý si vie povedať dosť, ktorý hľadá aj iné než materiálne hodnoty či produkty zábavného priemyslu je ypo facto nepriateľom tejto ideológie a ona je voči nemu nepriateľská. Veľmi rýchlo a veľmi trpkó to v podobe výsmechu pocítia už deti v škole, hoci ani dospelým nie je ľahké kráčať proti prúdu, byť iní, než všetci okolo.

V rozhovoroch sa vyplavilo veľa pochybností. Napríklad, či sa vôbec oplatí deti vychovávať, či to len neodďaľuje ich neskoršiu rebéliu. Niečo, o čom hovorí s iróniou už Čechov: „Prežívajte, ako sa patrí, hovoril otec. A prežúvali vzorne, každý deň mali dve hodiny prechádzku a umývali sa studenou vodou. Všetci sa stali nešťastní a pokryteckí ľudia“. Celkove vládne akoby strach niečo požadovať. Deti majú právo dostávať, rodičia povinnosť dávať. Dokonca sa to prezentuje ako prejav lásky. Benjamín Franklin hovorí humorne, že mačka v rukavičkách nechytí žiadnu myš. Dávať deťom, čo si zažiadajú, znamená robiť ich neschopnými vlastného života, mrzačiť ich.

Názory na výchovu úzko súvisia s hodnotením vôle. Aj väčšina výchovných príručiek hovorí viac o motivácii citov a túžob, než vôle. Učia skôr to, ako dosiahnuť, aby dieťa či dospievajúci mal chuť niečo robiť, než aby dokázal spraviť aj to, na čo práve chuť nemá, alebo aby nespravil to, na čo má dokonca

veľkú chuť. Tu vstupuje aj otázka ponímania autority. „Slobodná vôľa a vôľa podriadená morálnym zákonom je tá istá vec“, hovorí aj Kant. Inak je vôľa slepá, a platí o nej, čo s humorom hovorí Cervantes, že „ani tridsať mníchov spolu s opátom nemôžu donútiť osla ťahať proti jeho vôli“. Keď svätý Augustín hovorí, že „vôľa je pre milosť tým, čím kôň pre jazdca“, chce tým povedať, že pekné ideály a dokonca ani Božia milosť nemôžu priniesť svoje ovocie, ak chýba človeku vôľa. Správna je aj pripomienka, že my sa cez celý život prevažne všeličomu učíme, no pre život je potrebné sa aj neustále „od-účať“.

Problém závislosti na počítačových hrách a internete rezonoval tiež veľmi často. Isté je, že tak ako je správne a obzierať sa škodlivé, aj internet ničí človeka ako každá iná nemiernosť. Spútava ho, zbaňuje slobody. Je až nepochopiteľné, v čom všeličom rodičia až úzkostlivo dbajú o svoje deti, a pritom ich nechávajú doslova sa ničieť pred vlastnými očami. Je to dnes najčastejšia a najdeštruktívnejšia závislosť. Je zaujímavé, že rodičia ako stále čakali na nejaký lacný čarovný prútik, ktorý zachráni ich deti od počítačovej závislosti. Kým sa veľa diskutuje o slobodnej vôli, mladí ju strácajú, takže napokon nemajú ani vôľu, ani slobodu.

Okrem samotného šťastia rodín a ich členov tu vstupujú do hry aj širšie súvisy. Hrozba krízy sa stále zužuje na diskusie a opatrenia, kde brat' financie na platenie úrokov neustále bohatnúcim bankám. Neobjavujú sa úvahy, ako bude eventuálnemu nedostatku čeliť do krajnosti rozmaznaná generácia, zvyknutá len brat'. Citovo nezakorenení, vôľovo zdecimovaní mladí bez morálnych zásad, ktorých je hrozivo veľa. Nemožno ich odsudzovať, sú obeťami konzumnej spoločnosti. Kde však nie je rešpektovaná autorita, nastupuje anarchia, ktorá priam volá po hrubej moci a násilí. Čoraz viac sa potvrdzuje, že najistejšou poisťovňou je dobrá rodina. A investícia do výchovy, zdravej a náročnej, je najlepšia investícia. Bolo až trochu úsmevné, keď musel prísť na Slovensko Richard Rohr zo Spojených Štátov, aby tu robil kurzy, v ktorých učil slovenských mužov, ako byť chlapmi. Pretože sa podľa amerických, a nielen amerických filmov stali zženštilí. Irónia osudu. Výzva vrátiť sa k zdravým koreňom. A nielen v gastronómii. A vrátiť sa k prírode, a nielen v ekológii. Už aj zvieratá, vtáky a hmyz majú čo povedať o správnej a nesprávnej výchove svojho potomstva. Teda vrátiť sa k zdravému rozumu. Ale aj k modlitbe. Pri krste detí v minulú nedeľu Benedikt XVI. povedal: „Modlitba a sviatosť nám dávajú to svetlo pravdy, vďaka ktorému môžeme byť súčasne nežní i pevní, reagovať láskavo i zásadovo, mlčať či hovoriť v správnej chvíli, vyčítať a naprávať správnym spôsobom“.

VR/-mg-

Benedikt XVI. slávil svätú omšu zo slávnosti Zjavenia Pána

Vatikán, 6. januára (RV) – Svätý Otec na slávnosť Zjavenia Pána celebroid v Bazilike sv. Petra svätú omšu, pri ktorej vysvätil dvoch nových biskupov. Prvým je Mons. Charlesa Johna Browna, ktorý bol 26. novembra minulého roku vymenovaný za apoštolského nuncia v Írsku a druhým Mons. Marek Solczyński, ktorý bol vymenovaný za apoštolského nuncia do Gruzínska a Arménska.

Svätý Otec vo svojej homílii, pri ktorej vychádzal z čítaní dnešnej slávnosti, novým biskupom na príklade troch mudrcov pripomenul podstatu ich povolania a služby. „S príchodom troch mudrcov z východu iba začína cesta ľudstva smerom k Ježišovi Kristovi – k Bohu, ktorý sa narodil v maštali; ktorý zomrel na kríži a po zmŕtvychvstaní, ostáva s nami po všetky dni až do skončenia sveta (porov. Jn 1,9.22). [...] Boli mužmi odvahy, ale aj pokory. Vieme si predstaviť, akú námahu museli prekonať na ceste k židovskému kráľovi. Pre nich nebolo rozhodujúce to, čo si o nich myslia vplyvní a inteligentní ľudia. Jediným kritériom pre nich bola pravda sama, nie názory iných ľudí. Ich pokornou odvahou bola schopnosť skloniť sa pred Dieťaťom chudobných rodičov a spoznať v ňom prisľúbeného Kráľa, ktorý bol cieľom ich cesty tak vnútornej, ako aj vonkajšej. [...] Pomocou slávneho vyjadrenia sv. Augustína „Nespokojné je moje srdce Bože, kým nespočinie v tebe“, Svätý Otec dodal: „Aj biskup musí byť mužom s nepokojným srdcom, ktorý sa neuspokojí s bežnými vecami tohto sveta, ale nasleduje nepokojné srdce, ktoré ho vedie k tomu, aby sa vnútorne stále viac blížil k Bohu, aby hľadal jeho tvár a stále viac ho poznával a aby ho stále viac miloval. [...] Drahí priatelia, úlohou apoštolov bolo: spoznať a prijať záujem Boha o človeka a priniesť samotného Boha ľuďom. Toto je aj vaša úloha. Nechajte sa zasiahnuť Božou túžbou, aby sa Božie rozhodnutie s človekom naplnilo.“

Nové svetlo dnes začína ožarovať svet

Benedikt XVI. sa po skončení eucharistickej slávnosti vo Vatikáne prihovril pútnikom, zhromaždeným na Námestí sv. Petra pod oknami Apoštolského paláca, pred modlitbou Anjel Pána.

Drahí bratia a sestry!

Dnes slávime slávnosť Zjavenia Pána. Je to starobylý sviatok, ktorý má pôvod na kresťanskom Východe a vyzdvihuje tajomstvo zjavenia sa Ježiša Krista všetkým národom, ktoré predstavujú Mudrci prichádzajúci sa pokloniť židovskému kráľovi, práve narodenému v Betleheme, ako nám to opisuje Matúšovo evanjelium (porov. 2,1-12). „Nové svetlo“, ktoré zažiarilo počas vianočnej noci (porov. Prvú vianočnú prefáciu) dnes začína ožarovať svet, ako naznačuje hviezda, nebeské znamenie, ktoré zaujalo pozornosť Mudrcov a viedlo ich po ceste do Judey.

Celé Vianočné obdobie ako aj obdobie Epifánie je charakterizované témou svetla, ktorá je prepojená s úkazom zimného slnovratu na severnej pologuli, keď sa deň

vzhľadom k noci začína predlžovať. Ale ešte oveľa viac ako iba kvôli zemepisnej polohe pre všetky národy platí Kristovo slovo: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8,12). Ježiš je slnkom, ktoré sa zjavilo na horizonte ľudstva, aby osvietilo osobnú existenciu každého z nás a všetkých viedlo k cieľu nášho putovania, k zasľúbenej zemi slobody a pokoja, v ktorej budeme neustále žiť v plnom spoločenstve s Bohom a medzi nami navzájom.

Ohlasovanie tohto tajomstva spásy zveril Kristus svojej Cirkvi. „Ono sa – ako píše sv. Pavol – prostredníctvom Ducha zjavilo jeho svätým apoštolom a prorokom, že pohania sú spoludedičmi, spoluúdmi a spoluúčastníkmi prisľúbenia v Kristovi Ježišovi skrze evanjelium (Ef 3,5-6). Pozvanie, ktorým sa prorok Izaiáš obrátil na sväté mesto Jeruzalem, môžeme aplikovať na Cirkev: „Vstaň, zasviet, veď prišlo tvoje svetlo a sláva Pána – sa zaskvela nad tebou! Lebo, hľa, tma pokrýva zem a temnota národy, ale nad tebou sa zaskvel Pán a jeho sláva sa zjavila nad tebou“ (Iz 60,1-2). Je zjavné, že svet so všetkým svojim bohatstvom nie je schopný dať ľudstvu svetlo, podľa ktorého by mohlo nasmerovať svoje putovanie. Vidíme to i v dnešných dňoch: zdá sa, že západná civilizácia stratila smer, navigáciu a správny pohľad. Ale Cirkev, vďaka Božiemu Slovu, vidí i v týchto hmlách. Nevlastní technické riešenia, ale jej tvár je otočená k cieľu a ponúka svetlo Evanjelia ľuďom dobrej vôle zo všetkých národov a kultúr.

A toto je i poslaním pápežských veľvyslancov. Práve dnes ráno som s radosťou udelil biskupskú vysviacku dvom novým apoštolským nunciom. Zverme Panne Márii ich službu a evanjelizačné dielo celej Cirkvi.

Svätý Otec pozdravil pravoslávnych veriacich

Pravoslávni veriaci slávil Narodenie Spasiteľa. Po modlitbe Anjel Pána ich pozdravil aj Svätý Otec, keď povedal: „Som potešený, že môžem odovzdať najsrdečnejšie pozdravy Východnej cirkvi, ktorá podľa juliánskeho kalendára bude zajtra sláviť Vianoce. Každú rodinu a každé spoločenstvo nech naplní svetlo a pokoj Krista Spasiteľa.“

Na slávnostnej vigílnjej liturgii v Minsku sa v piatok zúčastnil apoštolský nuncius v Bielorusku, arcibiskup Claudio Gugerotti, kam ho pozval pravoslávny metropolita Minska Filaret.

Približne šesťtisíc veriacich sa v piatok zhromaždilo aj na slávnostnej liturgii v Chráme Krista Spasiteľa v Moskve, ktorej predsedal moskovský pravoslávny patriarcha Kirill. Zúčastnil sa na nej aj ruský prezident Medvedev. Patriarcha Kirill v závere liturgie odovzdal posolstvo kresťanom v Rusku, Ukrajine a Bielorusku a vyzval ich, aby ostali pevní vo viere, na rozdiel od tých, ktorí neprijali svetlo a pravdu Betlehemskej jaskyne.

-js, aj, mf-

Benedikt XVI. pokrstil v Sixtínskej kaplnke 16 detí

Vatikán, 8. januára (RV) – Benedikt XVI. slávil v Sixtínskej kaplnke vo Vatikáne svätú omšu, pri ktorej pokrstil 16 detí. Vo svojej homilii poukázal na podstatu sviatosti krstu, dary a záväzky, ktoré z neho vychádzajú.

Milí bratia a sestry!

Je to vždy radostná udalosť, keď na sviatok Krstu Krista Pána môžeme sláviť túto svätú omšu spojenú s krstom detí. Všetkých vás s láskou pozdravujem, milí rodičia, krstní a rodičia, príbuzní a priatelia!

Prišli ste – ako ste to aj nahlas povedali – aby vaši novorodení prijali dar Božej milosti, semeno večného života. Vy, rodičia, ste si toto priali a mysleli ste na krst ešte skôr, ako sa váš chlapec alebo dievčatko narodili. Vaša zodpovednosť kresťanských rodičov

vás viedla k tomu, aby ste hneď mysleli na sviatosť, ktorá znamená vstup do božského života v spoločenstve Cirkvi. Môžeme povedať, že toto bolo vaše prvé vychovávateľské rozhodnutie ako svedkov viery pre vaše deti: to najzákladnejšie je rozhodnutie!

Úloha rodičov, pri ktorej im pomáha aj krstný otec a krstná matka, je vychovávať svojho syna alebo svoju dcéru. Vychovávať, to je veľmi náročná úloha, niekedy ťažká vzhľadom na naše ľudské možnosti, ktoré sú vždy obmedzené. No výchova sa stáva úžasným poslaním, ak sa uskutočňuje v spolupráci s Bohom, ktorý je prvým a pravým vychovávateľom každého človeka.

V prvom čítaní, ktoré sme počuli a je vzaté z knihy proroka Izaiáša, sa Boh obracia na svoj ľud práve ako vychovávateľ. Upozorňuje Izraelitov na nebezpečie, aby sa nesnažili zbaviť svojho smädu a hladu z klamných prameňov: „Prečo platíte striebrom za to, čo nie je chlieb, a driete za to, čo nesýti?“ (Iz 55, 2). Boh nám chce dať ako pokrm a nápoj dobré veci, to, čo je pre nás dobré, kým my niekedy používame zle naše zdroje, používame ich tam, kde neposlúžia ba sú dokonca škodlivé. Boh nám chce dať predovšetkým samého seba a svoje Slovo: vie, že ak sa vzdialíme od neho, veľmi skoro sa ocitneme v ťažkostiach - ako mámotratný syn z podobnosti - a predovšetkým stratíme našu ľudskú dôstojnosť. Preto nás uisťuje, že on je nekonečne milosrdný, že jeho myšlienky a jeho cesty nie sú – našťastie! – ako naše a že sa vždy môžeme vrátiť k nemu, do otcovského domu. Ďalej nás uisťuje, že ak prijmeme jeho slovo, ono bude prinášať v našom živote dobré ovocie, ako dážď, ktorý zvláha zem (porov. Iz 55, 10-11).

Na tieto slová, ktorými sa Pán na nás obrátil ústami proroka Izaiáša, sme odpovedali refrénom žalmu: „Čerpajme vodu s radosťou z prameňov spásy“. Ako dospelí ľudia sa usilujeme čerpať z dobrých prameňov, dobrých pre nás a pre tých, čo boli zverení do našej zodpovednosti, a najmä vy rodičia a krstní ro-

dičia, pre dobro týchto detí. Ktoré sú teda tie „prameňové spásy“? Je nimi Božie slovo a sviatosť. Dospelí sú prví, čo sa majú živiť z týchto prameňov, aby mohli mladších viesť v ich raste. Rodičia musia veľmi veľa dávať – no aby mohli dávať, potrebujú aj prijímať, inak sa vyprázdnia, vyschnú. Rodičia nie sú prameňom, ako ani my kňazi nie sme prameňom: sme skôr

ako kanále, ktorými má prichádzať životodarná miazga Božej lásky. Ak sa oddelíme od prameňa, my prví to pocítíme negatívne a zároveň nebudeme v stave vychovávať druhých. Preto sme sa zaviazali slovami žalmu: „Budeme čerpať s radosťou z prameňov spásy“.

Teraz prejdeme k druhému čítaniu a k evanjeliu. Hovoria nám,

že prvá a základná výchova sa uskutočňuje prostredníctvom svedectva. Evanjelium nám hovorí o Jánovi Krstiteľovi. Ján bol veľkým vychovávateľom svojich učeníkov, preto ich priviedol k stretnutiu s Ježišom, o ktorom vydával svedectvo. Nevvyšoval seba samého, nechcel viazať učeníkov na seba. Hoci bol veľkým prorokom s veľkou povestou. Keď prišiel Ježiš, stiahol sa do úzadia a povedal: „Po mne prichádza mocnejší, ako som ja... Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým“ (Mk 1, 7-8). Pravý vychovávateľ neviaže druhého na seba, nesnaží sa ho ovládať. Chce, aby sa syn alebo učeník naučil sám poznať pravdu a našiel si ku nej svoj osobný vzťah. Vychovávateľ plní svoje poslanie dôsledne, nikdy nechýba jeho pozorná a verná prítomnosť, no jeho cieľom je, aby pri výchove počúval hlas pravdy, ktorý hovorí k jeho srdcu a nasledoval ho na svojej osobnej ceste.

Vráťme sa ešte k svedectvu. V druhom čítaní apoštol Ján píše: „A Duch to dosvedčuje“ (1 Jn 5, 6). Myslí tým na Ducha Svätého, Božieho Ducha, ktorý vydáva svedectvo Ježišovi a potvrdzuje, že je Kristus, Boží Syn. To vidíme aj pri krste v Jordáne: Duch Svätý zostupuje na Ježiša ako holubica aby zjavil, že on je Jednorodný Syn večného Otca (porov. Mk 1, 10). Ján aj vo svojom evanjeliu zdôrazňuje tento aspekt tam, kde Ježiš hovorí svojim učeníkom: „Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku“ (Jn 15, 26-27). Toto je pre nás veľkou posilou v našej úlohe vychovávať vo viere, aby sme vedeli, že nie sme sami a že naše svedectvo podporuje Duch Svätý.

Pre vás, rodičia, je veľmi dôležité, a tiež aj pre krstných rodičov, aby ste silno verili v prítomnosť a pôsobenie Ducha Svätého, aby ste ho vzývali a prijali prostredníctvom modlitby a sviatostí. Je to on, čo osvetľuje myseľ a roznečuje srdce vychovávateľa aby

vedel odovzdávať poznanie Ježiša a jeho lásku. Modlitba je prvou podmienkou výchovy lebo modlitbou sa dávame k dispozícii, aby Boh prevzal iniciatívu, jemu zverujeme naše deti, veď on ich pozná skôr a lepšie ako my a zároveň najlepšie vie, čo je pre nich naozaj dobré. A keď sa modlíme, zároveň sa otvárame pre Božie inšpirácie, aby sme dobre plnili aj to, čo sa očakáva z našej strany a čo my musíme vo výchove vykonať. Sviatosť, najmä eucharistia a sviatosť zmierenia, nám umožňujú plniť výchovné poslanie v spojení s Ježišom Kristom, v spoločenstve s ním a neustále nás obnovuje svojim odpustením. Modlitba a sviatosť nám dávajú to svetlo pravdy, vďaka ktorému môžeme byť súčasne nežní i pevní, používať láskavosť i zásadovosť, mlčať a hovoriť v správnej chvíli, vyčítať a naprávať správnym spôsobom.

Milí priatelia, vzývajte teda všetci spoločne Ducha Svätého, aby v hojnosti zostúpil na tieto deti, aby ich posvätil na Ježišovu podobu a aby ich stále sprevádzal na ich životnej ceste. Zverme ich materskej ochrane Panny Márie, aby aj ony rástli vo veku, múdrosti a milosti a stali sa pravými kresťanmi, vernými a radostnými svedkami Božej lásky.

Obnovme si radosť z toho, že sme Božími deťmi

Na poludnie sa Námestie sv. Petra vo Vatikáne zaplnilo tisíckami pútnikov z celého sveta, aby sa spolu so Svätým Otcom pomodlili poludňajšiu modlitbu Anjel Pána. Pred samotnou modlitbou sa im Benedikt XVI. prihovoril z okna svojej pracovne.

Drahí bratia a sestry!

Dnes slávime Krst Krista Pána. Ráno som šestnástim deťom udelil sviatosť krstu, preto by som sa chcel teraz pri tejto príležitosti zastaviť a zamyslieť sa nad tým, čo znamená, že sme Božími deťmi. V prvom rade vychádzame jednoducho z toho, že sme deti: toto je základný stav, ktorý nás všetkých spája. Nie všetci sme rodičmi, ale istotne všetci sme deťmi. Prísť na svet nie je rozhodnutie, nikto sa nás predtým neopýta, či sa chceme narodiť. V priebehu života však môžeme zmeniť slobodný postoj voči samotnému životu: môžeme ho prijať ako dar a v určitom zmysle „stať sa“ tým, čím už sme: stať sa deťmi. Tento prechod znamená dozretie vo vzťahu s našim bytím a vo vzťahu s našimi rodičmi, ktorý sa naplní radosťou. Tento prechod nás robí schopnými stať sa rodičmi – nie biologicky, ale morálne.

Aj vo vzťahu s Bohom sme všetci deťmi. Boh je na začiatku existencie každého bytia a je osobitným spôsobom otcom každej ľudskej bytosti. On má s ním alebo s ňou jedinečný, osobný vzťah. Každý z nás je Bohom chcený a milovaný. Aj v tomto vzťahu s Bohom sa môžeme, takpovediac „znova narodiť“, teda stať sa tým, čím sme. Stane sa to prostredníctvom viery, prostredníctvom jedného hlbokého „áno“, ktorým prijímame život ako dar od Otca, ktorý je na nebesiach. Od rodiča, ktorého nevidím, ale v ktorého verím a cítim v hĺbke svojho srdca, že je mojím otcom, ale aj otcom všetkých

mojich bratov v celom ľudstve; otca nepredstaviteľne dobrého a verného. Na čom sa zakladá táto viera v Boha Otca? Zakladá sa na Ježišovi Kristovi. Jeho osoba a jeho dejiny nám zjavujú Otca, dávajú nám ho spoznať natoľko, nakoľko je to v tomto svete možné. Veriť, že Ježiš je Kristus, Boží Syn, umožní „znovu narodenie z hora“, to je z Boha, ktorý je láska (porov. Jn 3,3). Ešte raz si spomeňme na to, že nikto sa nerobí človekom, narodili sme sa bez našej vlastnej zásluhy. Pasívne – byť narodení – predchádza tú našu aktívnu činnosť. Rovnako to platí aj pri stávaní sa kresťanom, pretože nikto sa nemôže stať kresťanom iba z vlastnej vôle, keďže je to dar, ktorý prichádza pred samotným našim konaním. Preto sa musíme znovu narodiť.

V súvislosti s Ježišom hovorí sv. Ján: „Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi“ (Jn 1,12). Toto je zmyslom sviatosť krstu. Krst je týmto znovu narodením, ktoré predchádza našu činnosť prostredníctvom našej viery; s ňou môžeme ísť v ústrety Kristovi, ale iba on sám nás môže urobiť kresťanmi a dať nám na našu túžbu a našu vôľu odpoveď, dôstojnosť, schopnosť stať sa Božími deťmi, ktorú my sami nemáme.

Drahí priatelia, dnešná nedeľa Krstu Pána uzatvára vianočné obdobie. Vzdávajme vďaka Bohu za toto veľké tajomstvo, ktoré je prameňom prerodu Cirkvi a celého sveta. Boh sa stal synom človeka, aby sa človek mohol stať Božím synom. Obnovme si teda radosť z toho, že sme Božími deťmi: ako ľudia a ako kresťania. Narodení a znovuzrodení v novej božskej existencii. Narodení z lásky otca a mamy a znovuzrodení z Božej lásky, prostredníctvom krstu.

Prosme Pannu Máriu, Matku Krista a všetkých, ktorí v neho veria, aby nám pomáhala žiť skutočne ako Božie deti. Nie slovami ale skutkami. Ako ešte píše sv. Ján: „A toto je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali jeden druhého, ako nám prikázal“ (1 Jn 3,23).

-ml, js-/ foto SIR

Benedikt XVI. sa stretol s arcibiskupom Müllerom

Vatikán, 11. januára (RV CZ) - Vatikánské tlačové stredisko oznámilo, že Benedikt XVI. po skončení stredajšej generálnej audiencie prijal biskupa Regensburgu Mons. Gerharda Ludwiga Müllera, ktorého nemecká tlač označuje za možného nástupcu kardinála J. Levadu, súčasného prefekta Kongregácie pre náuku viery. Kardinál Levada vyslovil prianie opustiť toto dôležité postavenie zo zdravotných dôvodov a kvôli pokročilému veku. Svätý Otec sa zároveň popoludní stretol na súkromnej audiencii s kolínskym arcibiskupom kardinálom Joachimom Meisnerom.

-jš-

Svätý Otec sa stretol s členmi diplomatického zboru

Vatikán, 9. januára (RV) – Benedikt XVI. sa v Kráľovskej sále vo Vatikáne stretol s členmi diplomatického zboru akreditovanými pri Svätej stolici. Stretnutie, ktoré sa pravidelne koná na začiatku kalendárneho roka, je príležitosťou pre upevnenie oficiálnych vzťahov medzi Svätou stolicou a jednotlivými štátmi, príležitosťou na osobné stretnutie jednotlivých diplomatov so Svätým Otcem, ale zároveň možnosťou pripomenúť dôležité otázky a výzvy súčasného sveta.

Na začiatku stretnutia predniesol za diplomatický zbor pozdravný príhovor aktuálny dekan Diplomatického zboru Alejandro Valladares Lanza, veľvyslanec Hondurasu. Nasledoval príhovor vice-dekana diplomatického zboru Jeana-Claudea Michela, veľvyslanca Monackého kniežatstva.

Svätý Otec v úvode svojho príhovoru zhrnul minuloročné udalosti na poli diplomatických vzťahov a osobitným spôsobom vyzdvihol udalosti spojené so vznikom nového štátu, ktorým je Južný Sudán. Potom sa obrátil na samotných veľvyslancov. „Vaša každodenná prítomnosť pripomína dôležitý príspevok Cirkvi, ktorý vykonáva vo vašich krajinách v oblasti vzdelávania, zdravotníctva a sociálnej starostlivosti,“ uviedol Benedikt XVI.

Svätý Otec pokračoval, že „stretnutie sa podľa tradície uskutočňuje na konci vianočného obdobia, kedy Cirkev slávi príchod Spasiteľa. On prichádza v tme noci, ale jeho prítomnosť sa stáva zdrojom svetla a radosti. Svet je naozaj tmavý tam, kde nezažiarilo božské svetlo! [...] Súčasnoscť je poznačená hlbokým nepokojom a rozličnými krízami: ekonomická, politická a sociálna kríza sú jedným dramatickým vyjadrením.“

Svätý Otec ďalej poukázal na realitu a dôsledky ekonomickej krízy vo svete a pokračoval: „Nesmieťme sa nechať odradiť, ale od základu preprojektovať našu cestu prostredníctvom nových foriem záväzkov. Kríza môže a musí byť podnetom k zamysleniu sa nad ľudskou existenciou a významom etického rozmeru prv, než nad mechanizmami, ktoré riadia ekonomický život. Nielen nad tým, ako sa pokúsiť zastaviť stratu jednotlivcov alebo národných ekonomík, ale aby sme našli nové pravidlá, ktoré zabezpečia všetkým možnosť dôstojného života a rozvoja ich vlastných schopností, ktoré budú slúžiť celej spoločnosti.“

V ďalšej časti príhovoru sa zameril na neistú situáciu mladých, predovšetkým v severnej Afrike a na Blízkom východe po udalostiach Arabskej jari, a pozval medzinárodné spoločenstvo k tomu, aby viedlo dialóg s protagonistami súčasných zmien: Ten tak bude viesť k rešpektovaniu národov a vedomiu budovania stabilnej spoločnosti, ktorá nebude poznačená nespravodlivou diskrimináciou. Vysoko ocenil iniciatívu Jordánskeho kráľovstva, ktorá v ostatných dňoch znovu priviedla Izrael a Palestínu k dialógu o napätých

situácii medzi dvoma národmi, ktoré majú právo žiť v dvoch nezávislých a plnohodnotných štátoch.

Benedikt XVI. pripomenul i dôležitosť rodiny, ako základnej bunky spoločnosti a zdôraznil, že „politika, ktorá poškodzuje rodinu, porušuje nie len ľudskú dôstojnosť, ale aj budúcnosť samotného ľudstva. Kontext rodiny je základom pre vzdelávací proces a zároveň pre samotný rozvoj jednotlivcov a štátov.“ Svätý Otec ďalej poukázal na nevyhnutnosť poskytnutia vzdelávania, tak zo strany štátu, ako aj zo strany Cirkvi.

Veľvyslancom pripomenul právo Cirkvi vzdelávať vo svojich vlastných inštitúciách a dodal: „Dúfam teda, že takýto príspevok zo strany Cirkvi bude uznaný a ocenený aj zo strany právnej legislatívy jednotlivých štátov.“

Benedikt XVI. sa ďalej venoval otázke náboženskej slobody v jednotlivých krajinách a povedal, že sa „jedná o prvé zo základných ľudských práv, pretože ona vyjadruje najhlbšiu realitu ľudskej osoby. Príliš často, z rozličných dôvodov, je toto právo ešte stále limitované a odopierané.“ Ďalej spomenul pamiatku iránskeho ministra Shahbaza Bhattiho, ktorého zavraždili islamskí fundamentalisti. Poukázal nie len na prenasledovanie kresťanov v jednotlivých islamských krajinách, ale aj na spôsoby diskriminácie kresťanov v západných krajinách. Na margo toho dodal: „Náboženstvo nemožno použiť ako výhovorku na zrušenie pravidiel spravodlivosti a práva v prospech akéhosi „dobra“, ktoré sa tým sleduje“. Rovnako sa dotkol situácie v Afrike, keď zdôraznil, že je dôležité, aby vzťahy medzi kresťanskými komunitami a jednotlivými vládami pomáhali v napredovaní na ceste spravodlivosti, pokoja a odpustenia a k vzájomnému rešpektu jednotlivých náboženstiev a etník. Pripomenul tiež nedávne udalosti v Nigérii, na Pobreží slonoviny a v krajinách afrického rohu. Vyzval medzinárodné spoločenstvo, aby sa zapojilo do riešenia jednotlivých situácií.

Na záver svojho príhovoru k diplomatickému zboru dodal: „Narodenie Kniežaťa pokoja nás učí, že život nekončí v ničote, že jeho osud nie je zničenie, ale naopak nesmrteľnosť. Kristus prišiel, aby ľudia mali život a aby ho mali v hojnosti (porov. Jn 10,10). «Len ak je budúcnosť istá ako pozitívna skutočnosť, stáva sa znesiteľný aj život v prítomnosti» (Spe Salvi, 2). Svätá stolica, vedená istotou viery, pokračuje v dávaní vlastného príspevku medzinárodnému spoločenstvu spôsobom, ako to vyjadril Druhý vatikánsky koncil: - ohlasovaním vznešenosti povolania človeka a prítomnosti Božieho semena v ňom, a zároveň ponúka ľudstvu úprimnú spoluprácu na budovaní všeobecného bratstva, ktoré má zodpovedať tomuto povolaniu. (porov. Gaudium et Spes 3). V tomto duchu vyjadrujem Vám, vašim rodinným príslušníkom a vašim spolupracovníkom svoje srdečné prania do nového roku.“

-js-

Benedikt XVI. menoval sekretára Kongregácie pre biskupov

Vatikán, 11. januára (RV) – Svätý Otec menoval sekretára Kongregácie pre biskupov. Stal sa ním Mons. Lorenzo Baldisseri, doterajší apoštolský nuncijs v Brazílii. Kongregáciu predtým viedol arcibiskup Manuel Monteiro de Castro z Portugalska, ktorého 5. januára Benedikt XVI. menoval za vyššieho penitenciára Apoštolskej penitenciárie, po prijatí rezignácie vyššieho penitenciára Apoštolskej penitenciárie kardinála Fortunata Baldelliho z dôvodu dovŕšenia kánonického veku. -js-

Medzi novými kardinálmi bude i pražský arcibiskup Duka

Vatikán, 6. januára (RV) - Svätý Otec oznámil svoje rozhodnutie zvolať na 18. februára slávnostné verejné konzistorium, pri ktorom vymenuje 22 nových kardinálov. Medzi nimi bude aj pražský arcibiskup Dominik Duka.

Osemnásť z novo ohlásených kardinálov majú vek menej ako 80 rokov, čo znamená, že majú právo voliť pápeža v prípadnom konkláve. Desiatich menovaných sa týka predsedov jednotlivých dikastérií Rímskej kúrie. Medzi nimi je napr. Fernando Filoni, prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov, Francesco Coccopalmerio, predseda Pápežskej rady na výklad zákonov, Manuel Montiero de Castro, ktorý bol včera vymenovaný za vyššieho penitenciára Apoštolskej penitenciárie a ďalší. Na zozname sa nachádzajú aj arcibiskupi a biskupi jednotlivých arcibiskupských sídiel ako napr.: Toronto, Utrechtu, New Yorku, Hongkongu, Berlína a Florencie.

Benedikt XVI. ohlásil aj štyri čestné nominácie, ktoré sa udeľujú významným osobnostiam cirkevného života, starším ako 80 rokov. Rumunský vyšší arcibiskup Lucian Mureșan a traja profesori: P. Julien Ries – belgický kňaz, emeritný profesor v Louvене; jezuita P. Karl Becker, emeritný profesor dogmatiky na Pápežskej Gregorovej univerzite a augustinián P. Prosper Grech, patrológ a emeritný profesor viacerých rímskych univerzít. -js-

Kongregácie pre náuku viery vydala nótu pre Rok viery

Vatikán, 5. januára (RV) – Kongregácia pre náuku viery vydala z poverenia Svätého Otca Nótu s pastoračnými usmerneniami pre Rok viery. Ten sa začne 11. októbra 2012 (na 50. výročie otvorenia II. Vatikánskeho koncilu) a skončí 24. novembra 2013 (na slávnosť Krista Kráľa).

Spracovali ju po dohode s niekoľkými dikastériami Svätej stolice v spolupráci s Výborom pre prípravu Roku viery. Rok viery Benedikt XVI. vyhlásil minulý rok v októbri Apoštolským listom *Porta Fidei*.

Kongregácia pre náuku viery v dnešnom komuniké pripomína, že vyhlásením tohto roku Svätý Otec chce dať do centra pozornosti Cirkvi to, čo mal na srdci od začiatku svojho pontifikátu: stretnutie s Ježišom Kristom a krásu viery v neho. Na druhej strane Cirkvi sa jej dobre vedomá problémov, s ktorými je dnes viera konfrontovaná, a otázku, ktorú položil sám Ježiš, či «nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde», (porov. Lk 18,8) považuje za aktuálnejšiu ako kedykoľvek predtým. Dokument v úvode pripomína, že „Rok viery má prispieť k novej konverzii k Pánovi Ježišovi a k znovuoobjaveniu viery, aby všetci členovia Cirkvi boli dôveryhodnými a radostnými svedkami vzkrieseného Pána, schopnými priviesť mnohých ľudí k hľadaniu brány k viere“.

Začiatok Roku viery bude súvisieť s dvoma veľkými výročiami, ktoré poznačili tvár Cirkvi našich čias: 50. výročím otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu z vôle blahoslaveného Jána XXIII. (11. októbra 1962) a 20. výročím promulgácie Katechizmu Katolíckej cirkvi, ktorý Cirkvi daroval blahoslavený Ján Pavol II (11. októbra 1992). Nóta uvádza svoje návrhy na štyroch úrovniach: 1. Cirkvi univerzálnej, 2. Biskupské konferencie, 3. Diecézy, 4. Farnosti, komunity, združenia, hnutia.

Medzi podujatiami, na ktorých sa zúčastní aj Svätý Otec, nóta uvádza Zasadnutie synody biskupov pre novú evanjelizáciu (október 2012), Svetové dni mládeže 2013 a viaceré ekumenické stretnutia. Na úrovni biskupských konferencií je navrhované podporovanie kvalitnej katechetckej formácie a konformita miestnych katechizmov s Katechizmom Katolíckej cirkvi. Zdôrazňuje sa využívanie širokých možností moderných technológií spoločenskej komunikácie.

Na diecéznej úrovni má byť Rok viery „obnovenou príležitosťou kreatívneho dialógu medzi vierou a rozumom prostredníctvom sympózií, konferencií a špeciálneho štúdia najmä na katolíckych univerzitách, ako aj priaznivým časom pokánia, počas ktorého budeme žiadať Božie odpustenie, aj a najmä za hriechy proti viere.“

Na úrovni farností ústredným návrhom ostáva prežívanie viery v liturgii a najmä Eucharistii, pretože «v Eucharistii, tajomstve viery a zdroji novej evanjelizácie je viera Cirkvi ohlasovaná, prežívaná a posilňovaná». Z tejto iniciatívy sa rodia, vzrastajú a šíria všetky ostatné návrhy, medzi ktorými budú nepochybne iniciatívy zo strany mnohých inštitútov, nových komunít a cirkevných hnutí.

Sekretariát pre Rok viery bude prostredníctvom internetu zverejňovať ďalšie návrhy a informácie. Návrhy uvedené v dnes zverejnenej nóte sú adresované všetkým členom Cirkvi, aby sa zaangažovali do iniciatív Roku viery a «delili sa tak o to, čo má kresťanstvo najcennejšie: Ježiša Krista, Spasiteľa človeka, Kráľa vesmíru, pôvodcu a zavŕšiteľa viery» (Hebr. 12, 2). -jak-

Benedikt XVI.: Ježišova modlitba je modlitbou Cirkvi

Vatikán, 11. januára (RV) – Benedikt XVI. sa pri Generálnej audiencii, ktorá sa konala v Aule Pavla VI., vo svojej katechéze zameril na Ježišovu modlitbu.

Drahí bratia a sestry, na našej ceste rozjímania o Ježišovej modlitbe, zachytenej v evanjeliách, by som sa chcel dnes zamyslieť nad mimoriadne slávnostným okamihom jeho modlitby počas Poslednej večere.

Na časovom a emotívnom pozadí stolovania, ktorým sa Ježiš lúči so svojimi priateľmi, vidieť už blízkosť jeho smrti, ktorú on sám pociťuje. Ježiš už dávno predtým začal hovoriť o svojom umučení, snažiac sa zahrnúť do tejto perspektívy aj svojich učeníkov. Evanjelium podľa Marka zdôrazňuje, že už od začiatku cesty do Jeruzalema, v dedinkách vzdialenej Cézarey Filipovej, ich Ježiš začal poučať: „Syn človeka musí mnoho trpieť, starší, veľkňazi a zákonníci ho zavrhnú, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych“ (Mk 8, 31). Okrem toho, práve v dňoch počas ktorých sa lúčil s učeníkmi, boli dni izraelského ľudu poznačené blížiavou sa Paschou, čiže spomienkou na vyslobodenie Izraelitov z Egypta. Toto vyslobodenie, zakúsené v minulosti a zároveň opäť očakávané v prítomnosti i v budúcnosti, oživalo v rodinnom slávení Paschy. Posledná večera je vložená do tohto kontextu, avšak s podstatnou zmenou. Ježiš hľadá na svoje umučenie, smrť a vzkriesenie s tým, že si ich plne uvedomuje. Túži so svojimi učeníkmi prežiť túto večeru, dávajúc jej však mimoriadny charakter, odlišný od iných stolovaní; je to jeho Večera, v ktorej dáva čosi úplne nové: seba samého. Týmto spôsobom Ježiš slávi svoju Paschu, anticipuje svoj kríž a svoje vzkriesenie.

Táto novosť je zdôraznená chronológiou Poslednej večere v Evanjeliu podľa sv. Jána, ktorý ju neopisuje ako Poslednú večeru, práve preto, že Ježiš chce ustanoviť čosi úplne nové, sláviť svoju Paschu. Samozrejme, s ohľadom na udalosť Exodu. Podľa Jána zomrel Ježiš na kríži práve vo chvíli, keď boli v jeruzalemskom chráme zabíjané veľkonočné baránky.

Čo bolo podstatou tejto večere? Bolo tu gesto lámania chleba, jeho rozdávanie učeníkom, rozdelenie sa o kalich s vínom, ďalej slová, ktoré tieto gestá sprevádzali a celkový kontext modlitby, v ktorej sa udiali: je to ustanovenie Eucharistie, je to veľká modlitba Ježiša a Cirkvi. Pozrime sa bližšie na tento okamih.

Novozákonné tradície o ustanovení Eucharistie (porov. 1 Kor 11,23-25; Lk 22, 14-20; Mk 14,22-25; Mt 26,26-29), keď hovoria o modlitbe, ktorá sprevádza

gestá a Ježišove slová nad chlebom a vínom, používajú dve paralelné a komplementárne slovesá. Pavol a Lukáš hovoria o Eucharistii – teda vzdávaní vďaky: „Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im“, hovorí sv. Lukáš (22,19). Marek a Matúš naopak zdôrazňujú aspekt požehnanie – dobrorečenia (eulogia): „Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im“ (Mk 14,22). Obe dve grécke termíny eucaristein a eulogein sú odvolaním na hebrejské berakha, čiže veľkú modlitbu vzdávania vďaky a dobrorečenia, ktorou sa v židovskej tradícii začínajú významné stolovania. Tieto dve odlišné grécke slová poukazujú na dve komplementárne smerovania obsiahnuté v tejto modlitbe. Berakha je predovšetkým vzdávanie vďaky a chvály, vystupujúce k Bohu za prijaté dobrodenia: pri Ježišovej Poslednej večeri ide o chlieb – pripravený z obilia, ktorému Boh dá vyklíčiť a vyrásť zo zeme, a víno – plod viniča. Táto modlitba chvály a vzdávania vďaky, ktorá vystupuje k Bohu, sa naspäť vracia ako požehnanie zostupujúce od Boha na tieto dary a obohacuje ich. Vzdávanie vďaky a chvály Bohu sa tak stáva požehnaním a obeta odovzdaná Bohu sa vráti človeku požehnaná od Všemohúceho. Slová ustanovenia Eucharistie sú teda umiestnené v tomto kontexte modlitby; v nej sa chvála a požehnanie berakha stávajú požehnaním a premenením chleba a vína na Ježišovo telo a krv.

Ešte pred samotnými slovami ustanovenia sú gestá: lámanie chleba a podávanie vína. Ten, kto láme chlieb a podáva kalich, je hlavou rodiny, ktorá prijíma príbuzných k svojmu stolu. Tieto gestá sú aj gestami pohostinnosti, prijatia cudzinca, ktorý nie je členom rodiny, k spoločnému stolovaniu. Tieto gestá počas večere, ktorou sa Ježiš lúči so svojimi najbližšími, dostávajú úplne novú hĺbku: On dáva viditeľný znak prijatia k stolu, na ktorom sa dáva Boh. Ježiš v chlebe a víne ponúka a odovzdáva seba samého.

Ako sa toto všetko môže udiť? Ako mohol Ježiš v tej chvíli darovať seba samého? Ježiš vedel, že už o chvíľku ho pripraví o život skrze smrť na kríži, čo bol trest smrti pre otrokov; smrť, ktorú Cicero definoval ako mors turpissima crucis. Darom chleba a vína, ktoré obetuje počas Poslednej večere, Ježiš anticipuje svoju smrť a svoje vzkriesenie realizujúc tak to, čo povedal v podobenstve o Dobrom pastierovi: „Dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si ho vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca“ (Jn 10, 17-18). On tak vopred anticipuje odovzdanie svojho života a týmto spôsobom pretvára svoju násilnú smrť na slobodný akt darovania seba samého za druhých a druhým. Pretrpené násilie sa mení na aktívnu, slobodnú a vykupiteľskú obetu.

V modlitbe začatej podľa rituálnych spôsobov biblickej tradície Ježiš opäť ukazuje svoju identitu a rozhodnutie zrealizovať až do konca svoje poslanie úplnej

lásky, obety v poslušnosti voči Otcovej vôli. Hlboká jedinečnosť darovania seba samého najbližším skrze eucharistickú pamiatku je vrcholom modlitby, ktorá poznačuje rozlúčkovú večeru s učeníkmi. Kontemplujúc Ježišove gestá a slová tej noci jasne vidíme, že intímny a neustály vzťah s Otcem je miestom, v ktorom Ježiš uskutočňuje odovzdanie Sviatosti lásky – „Sacramentum caritatis“ – svojim učeníkom a každému z nás. Dvakrát zaznejú vo večeradle slová: „Toto robte na moju pamiatku“ (1 Kor 11, 24-25). Darovaním seba samého Ježiš slávi svoju Paschu, práve tým, že sa stáva pravým baránkom, ktorý završuje celý starý kult. Preto sv. Pavol kresťanom v Korinte tvrdí: „Kristus, náš veľkonočný baránok, bol obetovaný. Preto slávme sviatky... s nekvaseným chlebom čistoty a pravdy“ (1 Kor 5,7-8).

Evanjelista Lukáš zaznamenal ešte aj ďalší cenný prvok z udalostí Poslednej večere, ktorý nám umožňuje vidieť dojímavú hĺbku Ježišovej modlitby za svojich učeníkov počas tej noci, pozornosti voči každému. Vychádzajúc z modlitby vzdávania vďaky a požehnaní, keď sa Ježiš dostáva až k eucharistickej obeti, darovaniu seba samého a – zatiaľ čo odovzdáva túto rozhodujúcu sviatostnú skutočnosť – obracia sa k Petrovi a ku koncu večere mu hovorí: „Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov“ (Lk 22,31-32). Ježišova modlitba – keď sa blíži skúška aj pre jeho učeníkov – podopiera ich slabosť, ich ťažkopádnosť pochopiť, že Božia cesta prechádza cez Veľkonočné mystérium smrti a vzkriesenia anticipované v obeti chleba a vína. Eucharistia je pokrm pútnikov; stáva sa posilou pre toho, kto je unavený, zmorený a dezorientovaný. Ježiš sa modlí predovšetkým za Petra, aby – po tom, ako sa obráti – utvrdzoval bratov vo viere. Evanjelista Lukáš pripomína, že to bol práve Ježišov pohľad, ktorý – v okamihu trojitého zapretia – mu dal silu vrátiť sa na cestu k nemu: „Vtom, kým ešte Peter hovoril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pánovo slovo“ (Lk 22,60-61).

Drahí bratia a sestry, účasťou na Eucharistii prežívame mimoriadnym spôsobom modlitbu, ktorú sa Ježiš modlil a neustále modlí za každého, aby zlo, s ktorým sa my všetci v živote stretávame, nezvíťazilo a aby v nás účinkovala pretvárajúca sila Kristovej smrti a vzkriesenia. Cirkev v Eucharistii odpovedá na Ježišov príkaz: „Toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22,19; porov. 1 Kor 11, 24-26); opakuje modlitbu vzdávania vďaky a dobrorečenia a spolu s ňou slová transsubstanciácie chleba a vína na Pánovo telo a krv. Naše Eucharistie sú vtiahnutím nás do tohto okamihu modlitby a taktiež zjednotením vždy nanovo s Ježišovou modlitbou. Od počiatku Cirkev chápala slová premenenia ako časť modlitby prednesenej spolu s Ježišom; ako centrálnu časť vzdávania chvály a vďačnosti, skrze ktorú sa plod zeme a práce človeka nanovo daruje Bohu ako Ježišovo telo a krv, ako sebadarovanie Boha v prijímajúcej láske

Syna (porov. Ježiš Nazaretský, II. s. 146). Účasťou na Eucharistii a živí sa telom a krvou Božieho Syna, zjednocujeme našu modlitbu s modlitbou Veľkonočného Baránka v tej mimoriadnej noci, aby náš život nebol stratený, napriek našim slabostiam a našej nevere, ale aby bol pretvorený.

Drahí priatelia, prosíme Pána, aby – po dôstojnej príprave, aj skrze sviatosť zmierenia – naša účasť na jeho Eucharistii, nevyhnutná pre kresťanský život, bola vždy najvyšším bodom všetkých našich modlitieb. Prosíme o to, aby – v hĺbke zjednotení s jeho obetovaním sa Otcovi – sme dokázali aj my pretvoriť naše kríže na slobodnú a zodpovednú obeť z lásky k Bohu a bratom. Ďakujem. **Preložil: Ľubomír Rebek/ foto Francisco Serrano**

Benedikt XVI. prijal autoritu talianskeho regiónu Lazio

Vatikán, 12. januára (RV) – Benedikt XVI. dnes na osobitnej audiencii prijal zástupcov rímskej provincie a Regiónu Lazio. Vo svojom príhovore k civilným autoritám poukázal na dôsledky ekonomickej krízy, ktorá môže byť pre celú komunitu príležitosťou na znovuoživenie základných a trvácich hodnôt, ktoré napomáhajú spravodlivejšiemu, rovnocennejšiemu a solidárnejšiemu spolunažívaniu medzi obyvateľmi. Zdôraznil dôležitosť výchovy nových generácií k životu v spoločenstve, pretože iba vo vzťahu s druhými sa rozvíja plná dôstojnosť ľudskej osoby.

Ďalej hovoril o poslaní verejnej správy byť ústretovou voči potrebám obyvateľov, ale aj návštevníkov. „Spoločne s ústretovosťou sa musí posilniť aj hodnota solidarnosti. Je to požiadavka milosrdnej lásky a spravodlivosti, ktorá žiada od tých, ktorí majú väčšie možnosti a príležitosti, aby v kritických chvíľach hľadeli na tých, ktorí žijú v zlých podmienkach“.

Ďalším aspektom, na ktorý Benedikt XVI. kľádol dôraz vo svojom príhovore bola je potreba podpory kultúry zákonnosti, „ktorá pomáha obyvateľom pochopiť, že zákony slúžia na realizáciu mnohej pozitívnej energie, ktorá sa v spoločnosti nachádza a umožňujú presadzovanie spoločného dobra.“ Na príklade nedávnych násilností, ktoré sa udiali v Ríme – ktorou bola lúpežná vražda muža a malého dieťaťa – poukázal, že zákony slúžia k výchove a zabezpečeniu istoty. „Práve inštitúciám je zverená úloha, okrem samotného rešpektovania zákonov, vydávať spravodlivé a vyvážené nariadenia, ktoré berú do úvahy aj Boží zákon vpísaný do srdca človeka, poznateľný všetkými prostredníctvom rozumu.“

V závere svojho príhovoru Svätý Otec pripomenul, že výzvy, ktoré stoja pred nimi sa dajú uskutočniť iba v prípade, že sa nehládajú na vlastný prospech, ale potreby všetkých.

-js-

Asi sto miliónov nasledovníkov Krista trpí pre svoju vieru

Rím, 5. januára (RV CZ) - Rovnako ako v minulých rokoch, Severná Kórea otvára zoznam krajín, v ktorých sú kresťania najviac prenasledovaní. Podľa najnovšej správy organizácie Open Doors asi 100 miliónov nasledovníkov Krista trpí pre svoju vieru. Medzi hlavnými prenasledovateľmi nájdeme deväť štátov s islamskou vládou. Správa reflektuje nevelké zlepšenie situácie v Iráne. Pred rokom bola táto krajina hneď druhá za komunistickou Severnou Kóreou, teraz sa pred Irán dostal Afganistan, Saudská Arábia a Somálsko.

Autori správy, ktorí hodnotia stav náboženskej slobody v 50 krajinách sveta, s obavami konštatujú značné zhoršenie situácie kresťanov v Pakistane. Neskrývajú ani dezilúziu s dôsledkami „arabskej jari“ pre náboženské menšiny v krajinách Severnej Afriky a predovšetkým v Egypte. Veľké obavy vyvoláva tiež rast islamského radikalizmu v Nigérii. V minulom roku tam pre svoju vieru zahynulo najmenej 300 kresťanov. Na čiernom zozname prenasledovateľov sa táto krajina presunula z 33 miesta v minulom roku na 13. miesto.

Podobne ako v minulých rokoch vedie v počte prenasledovaných kresťanov Čína. Odhaduje sa, že je tam upieraná sloboda kultu asi 80 miliónom Kristových nasledovníkov. Na zozname organizácie Open Doors sa objavili tiež dve krajiny, ktoré na ňom v minulých rokoch nefigurovali: Kolumbia a Kazachstan. -jš-

Nemecký denník o vystúpeniach z kresťanských cirkví

Nemecko, 5. januára (claritatis.cz) – Denník Christ und Welt uverejnil správu o vystúpeniach z kresťanských cirkví. Počet odchádzajúcich z evanjelickej cirkvi (3,3%) je výrazne vyšší než z Katolíckej cirkvi (1,6%). Pritom sa 59% obyvateľov Nemecka označuje za veriacich, 33% sa cíti spojených so svojimi cirkvami, 21% chodí pravidelne do kostola a 10% sa denne modlí. Hovorca diecézy Rottenburg-Stuttgart k tomu povedal, že vrcholom odchodu bol rok 2010 s 15-tisíc odchodmi, pričom v roku 2011 sa počet vracia na úroveň roku 2009 s 10 tisíc.

Britské Národné centrum pre spoločenský výskum uvádza, že nábožensky viazaných občanov za posledných 30 rokov drasticky ubudlo. V aktuálnej ankete uviedla asi polovica opýtaných (3 300 osôb), že nepatrí k žiadnemu náboženstvu. Z nich asi 20% boli anglikáni, 9% katolíci, 15% „iní kresťania“ a 6% nekresťania. Z nábožensky viazaných osôb chodí pravidelne na bohoslužby 14% a ďalších 14% nechodí nikdy. V roku 1983 sa k náboženstvu hlásili 2/3 z 62 miliónov Britov. Najväčšie straty má anglikánska cirkev, ktorej podiel

v obyvateľstve klesol na 20 z pôvodných 40%. Z najväčšej časti za to môže sekularizácia mladšej generácie. Vo vekovej skupine medzi 18 a 24 roky sa 64% označilo za neveriacich. **Zdroj:** <http://claritatis.cz>

Vláda ČR podporila zákon o vyrovnaní s cirkvami

Praha, 11. januára (TK KBS) - Vláda ČR schválila zákon o majetkovom vyrovnaní s cirkvami. Podľa návrhu, ktorý vychádza z minuloročnej dohody troch vládnych strán so 17 českými cirkvami, vyplatí štát cirkvám od roku 2013 za 30 rokov 59 miliárd českých korún. Cirkvi majú tiež dostať späť 56% majetku, o ktorý prišli počas minulého režimu. Cieľom majetkového vyrovnania je i ukončenie štátneho financovania cirkví. Prechodné obdobie by malo začať v roku 2013 a malo by trvať 17 rokov.

Česká biskupská konferencia (ČBK) s vďakou akceptuje, že kabinet podporil zákon o vyrovnaní vzťahov medzi štátom a cirkvami, a že nedošlo k rozpadu vládnej koalície. Rovnako si veľmi váži to, že koalícia dodržala slovo dané 17 cirkvám a náboženským spoločnostiam,“ uviedla ČBK na svojej internetovej stránke. Katolícka cirkev v Čechách dúfa, že podobným smerom sa budú uberať i „ďalšie rokovania a návrh zákona bude schválený i v parlamente ČR“. **Zdroj:** iDnes.cz, TS ČB

K cirkvi sa v Rakúsku stále hlási väčšina obyvateľov

Viedeň, 11. januára (RV CZ) - Rakúski veriaci aj naďalej vystupujú z Katolíckej cirkvi, avšak v minulom roku ich bolo menej než roku 2010. Historicky najvyšší počet odchodov zaznamenala rakúska cirkev predvlani v dôsledku škandálov sexuálneho zneužívania. Ich rady vtedy opustilo 85 960 ľudí. Podľa oficiálnej cirkevnej štatistiky, zverejnenej Rakúskou biskupskou konferenciou, naproti tomu bolo v uplynulom roku odchodov o tretinu menej, čiže 58 603 veriacich. Celkový počet katolíkov sa tak v jednotlivých diecézach viac menej stabilizoval, ako ukazujú údaje z rakúskych regiónov. Z necelých osem a pol milióna obyvateľov sa ku katolíckej viere v Rakúsku hlási zhruba päť a pol milióna ľudí. Previazanosť s Katolíckou cirkvou v krajine tak zostáva aj naďalej veľmi silná, myslí si hovorca viedenskej arcidiecézy Michael Prüller. Napríklad u rodín s maloletými deťmi nezaznamenávame takmer žiadne výstupy, dodáva. Jadrom problému však nie sú matrikové počty členov, ale otázka, ako udržať vieru pri živote, uzaviera svoj komentár k najnovšej rakúskej cirkevnej štatistike tlačový hovorca. -jš-

V Nórsku sa rokuje o budúcnosti severnej Afriky

Nórsko, 12. januára (RV/Sir) – Členovia Európskej rady náboženských vodcov - Náboženstvo za mier (ECRL) sa dnes v Nórsku stretli s náboženskými predstaviteľmi z Blízkeho východu, severnej Afriky a Európy, aby „spoločne preskúmali výzvy a príležitosti na budovanie národa po tzv. Arabskej jari“. Informovala o tom agentúra Sir. Rozhovory sa konajú v meste Stiklestad a sú súčasťou procesu, ktorý začala Náboženská rada za pokoj na Blízkom východe a v severnej Afrike ešte v Marakéši v novembri minulého roku. Hlavnou témou stretnutia, ktoré bude pokračovať aj v stredu, je „úloha náboženských spoločenstiev a ich lídrov v Arabskej jari“.

V komuniké uvádza, že „udalosti v regióne severnej Afriky na začiatku roka 2011, prekvapili celý svet a úlohu náboženstva pri formovaní vznikajúcej spoločnosti po nepokojoch je ešte potrebné určiť. Náboženstvo však predstavuje jednu z najdôležitejších realít budúceho úsilia, ktoré bude vyvinuté na vybudovanie národa.“ Na rokovaní sú prítomní aj biskup Gunnar Stålsett, moderátor spomínanej európskej rady, Mohammad Al-Sammak, generálny sekretár Národného výboru pre kresťansko-moslimský dialóg v Libanone či rabín Jacky Kadoch, predseda Židovskej komunity Marakéšu a súčasne aj Maroka. -mf-

Cirkev v USA začala Týždeň starostlivosti o povolania

New York, 11. januára (RV CZ) – Cirkev v Spojených štátoch začala Týždeň starostlivosti o povolania. „Katolíci v médiách neustále počujú o kríze povolania,“ hovorí arcibiskup New Yorku Timothy Dolan a dodáva, že diskusiu o povolaniach nie je možné obmedzovať na povolanie ku kňazstvu.

„Keď hovorím o kultúre povolania, mám na mysli situáciu, keď sú mladí ľudia povzbudzovaní k naplneniu Božej vôle a utvrdení k túžbe po kňazstve. Sám som v takej dobe vyrastal. Bol som obklopený pozornosťou a starostlivosťou kňazov z farností, učiteľov, príbuzných a susedov. Dokonca i nekatolíci mi opakovali, že byť kňazom je krásna vec. Práve takúto kultúru v oblasti povolania v Cirkvi potrebujeme,“ zdôraznil arcibiskup Dolan, ktorý bol nedávno tiež menovaný kardinálom. Podľa jeho slov dnes panuje kultúra práve opačná, často vytváraná už v rodinách. Dokonca aj, ak nie je rodina priamo nepriateľský naladená voči povolaniu syna, zostáva ľahostajná. Niekedy ju podobné rozhodnutie úplne vyvedie z rovnováhy a snaží sa presvedčiť seminaristu zmeniť názor. Preto je potreba „obroditiť“ starostlivosť rodín i spoločnosti o povolaniach

k rôznym stavom, hovorí k začatému Týždňu starostlivosti o povolania arcibiskup New Yorku. -ml-

Fundamentalisti využívajú nové praktiky proti kresťanom

India, 10. januára (RV/Fides) – Mimovládna kresťanská organizácia „Catholic Secular Forum“, ktorá pracuje na poli ochrany práv kresťanov v Indii, upozorňuje na nové praktiky islamských fundamentalistov, ktorí sa začali infiltrovať do jednotlivých kresťanských komunit. Ako uvádza agentúra Fides, militanti sa snažia začleniť nie len do farských kresťanských spoločenstiev, ale aj do mimovládnych organizácií, za účelom získania informácií, ktoré môžu byť použité proti kresťanom prostredníctvom internetu. Extrémisti tak získavajú z počítačov dôverné informácie o krstoch, konverziách, interné informácie o členoch a aktivitách jednotlivých spoločenstiev a dokumenty týkajúce sa majetku. Získané informácie zasielajú extrémistickým politickým stranám a teroristickým organizáciám. Podľa spomínanej organizácie sa rozšírilo zverejňovanie informácií o vykonaných krstoch a slávení manželstiev spolu s fotografiami a videonahrávkami tých, ktorí sa obrátili na kresťanstvo. Takáto falošná manipulácia a zámerné pozamieňanie faktov zo strany extrémistov môže viesť k novej vlne násillia proti kresťanom v tejto oblasti.

Nedávny prípad zneužívania informácií satýkal protestantského pastora v Kašmíre, ktorého obvinili z pokrstenia moslimských chlapcov. -js-

Breh Jordánu, kde prijal Ježiš krst, bude odmínovaný

Svätá zem, 6. januára (RV CZ) – Medzinárodný humanitárny projekt odmínovania nášľapných mín na rozsiahlom území brehu rieky Jordán, vrátane miesta Qasr al-Yahud, kde podľa tradície prijal Ježiš Krist krst, začala organizácia Roots of Peace v spolupráci s izraelskými a palestínskymi predstaviteľmi. Projekt predstavili na tlačovej konferencii v obci Husan, jednej z dedín, ktorá je najviac zamorená nášľapnými mínami, ktoré boli zakázané v roku 1997 medzinárodnou konferenciou OSN v Ottawe. Zakladateľka organizácie Heidi Kühn pri tejto príležitosti vyhlásila, že „Svätá zem nie je svätá, dokiaľ sú v nej nášľapné míny“. Súčasťou projektu je tiež vybudovanie novej školy na odmínovanie územia.

Organizácia Roots of Peace pracuje od roku 1997 na odstraňovaní mín v krajinách ako Afganistan, Angola, Kambodža, Chorvátsko, Irak, Vietnam a Izrael. -ml-

Predseda KBS bilancoval rok 2011

Bratislava, 9. januára (TK KBS) – Bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský bilancoval uplynulý rok 2011.

Akým prívlastkom by ste označili rok 2011?

Rok 2011 by som označil prívlastkom „rok mladých“, pretože sa v lete uskutočnilo stretnutie mladých so Svätým Otcom, pápežom Benediktom XVI. v Madride.

Čo bolo pre vás najviac povzbudzujúce počas roka?

Z predchádzajúcej odpovede vyplýva aj odpoveď na túto otázku: nádherné stretnutie množstva mladých ľudí so Svätým Otcom, ich spoločenstvo modlitby a jeho slová adresované mladým z celého sveta bolo mimoriadnym povzbudením. Duchovným pôvodcom svetových dní mládeže bol blahoslavený pápež Ján Pavol II., ktorého blahorečenie patrí k ďalším povzbudzujúcim udalostiam minulého roka.

Čo vás, naopak najviac zasiahlo negatívne?

Negatívnou skúsenosťou uplynulého roka bolo čoraz zjavnejšie poznanie, že na pozadí hospodárskych a finančných ťažkostí Európy i celého sveta je hlboká kríza morálna a duchovná. Ďalšou bolestnou skutočnosťou minulého obdobia bolo prenasledovanie kresťanov v rôznych častiach sveta, napríklad v Nigérii, Egypte, Pakistane.

Ako by ste označili situáciu Cirkvi na Slovensku v minulom roku 2011?

Bol to rok zintenzívnenej prípravy na cyrilometodské jubileum najmä v podobe putovania posvätej relikvie svätého Cyrila, ktoré sa stretlo s veľkým duchovným záujmom veriacich. Bolestne nás zasiahlo úmrtie pánov biskupov Rudolfa Baláza a Eduarda Kojnoka.

Je možné spomenúť aj nejaké ťažkosti, ktoré trápili Katolícku cirkev na Slovensku v minulom roku?

Bolestnou skúsenosťou bolo, že sa na verejnosti objavili také postoje, na pozadí ktorých je snaha oddeliť veriacich laikov od kňazov a biskupov.

Na aké podujatia a výzvy by ste chceli upozorniť v rámci tohto roka?

Rok 2012 bude na udalosti a výzvy bohatý: koncom mája nás čaká svetové stretnutie rodín, v októbri začne rok viery vyhlásený Svätým Otcom, na jeseň uskutoční sa synoda o novej evanjelizácii a tiež budeme pripomínať polstoročné jubileum zvolania Druhého vatikánskeho koncilu.

Pripravil: Michal Lipiak

Trojkráľová svätá omša v Bazilike v Nitre s biskupom Judákom

Nitra, 7. januára (TK KBS) - V Betleheme kresťanstva na Slovensku, v Nitre, vyvrcholili tohtoročné vianočné sviatky trojkráľovou svätou omšou v katedrále – Bazi-

like svätého Emeráma. Predsedal jej nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. V homílii hovoril o Ježišovi Kristovi ako o dare pre celé ľudstvo: „Ježiš Kristus prišiel ako najvyšší dar pre tento svet a pre človeka každých čias“. Hlavný celebrant pripomenul v tejto súvislosti slová svätého Pavla, ktorý píše v jednom zo svojich listov, že keď nám Boh dal svojho Syna, nemohol nám dať nič väčšie (por. Rim 8, 32). Biskup Judák povzbudil veriacich, aby na tento dar nezabúdali ani vo všedných dňoch: „Poznáme Kristovu náuku, jeho hodnoty, ktoré šíril, najmä lásku k Bohu a blížnemu, len je dôležité z našej strany, aby sme tento dar prijali do svojho života, aby sme boli preň otvorení a aby sme ho premieňali na drobné v každodennom živote“, povedal nitriansky biskup. Počas svätej omše, tak ako to býva na slávnosť Zjavenia Pána zvykom, požehnal „trojkráľovú“ vodu, soľ, tymian a kriedu.

Miroslav Lyko

Biskup Filo pripomenul veriacim význam a dôležitosť krstu

Rožňava, 9. januára (TK KBS) – Na sviatosť krstu upriamil svoju pozornosť v pastierskom liste rožňavský biskup Mons. Vladimír Filo. List čítali kňazi diecézy v kostoloch namiesto homílii na sviatok Krstu Krista Pána, ktorí sme si tento rok pripomenul 8. januára.

„Nikto sa naraz nerodí kresťanom. Ním sa postupne stáva. Stáva sa ním pomocou troch sviatostí, z ktorých prvou je práve krst, druhou sviatosť birmovania a tretia je Eucharistia. Sú to tri sviatosti uvádzania dospelého do kresťanského života,“ píše otec biskup Filo. Pokračoval, že mnohí rodičia sú „skľúčení, keď vidia, že ich deti opúšťajú vieru a zriekajú sa prijímania sviatostí, hoci sa usilovali dať im kresťanskú výchovu. Preto niektorí kňazi sa pýtajú, či by nemali byť prísnejší pri pripúšťaní detí ku krstu. A tak sa pohoršujú, keď vidia, že krst ich dieťaťa, ktorý žiadajú pri plnení si svojich povinností sa odmieta alebo oddaľuje,“ uvádza v pastierskom liste.

Pripomenul i úlohu krstných rodičov a dôležitú prípravu a obrady, ktoré s krstom súvisia. „Sviatosti sa slávia vo viere Cirkvi a to platí aj o sviatosti krstu. Už samé rozhodnutie rodičov dať si dieťa pokrstiť je prejavom ich viery. Chcú, aby aj ich deti vyznávali tie isté hodnoty ako oni, vieru v Boha, žili podľa tých istých prikázaní ako oni, chcú im odovzdať ako dedičstvo, to, čo aj oni dostali od svojich rodičov,“ píše otec biskup v liste veriacim.

„Bratia a sestry, oboznámili sme sa s obradom sviatosti krstu. Venujme sa tejto sviatosti pozorne, dôsledne s tým, že ju budeme využívať a obnovovať si krstné sľuby. Oslavujme výročie krstu a ďakujeme Pánovi, že nám dal milosť byť Božími deťmi,“ dodal otec biskup Filo.

Martin Kerul

Predstaviťov cirkví prijal predseda Národnej rady SR

Bratislava, 10. januára (TK KBS) – Bratislava, 10. januára (TK KBS) – Predstaviťov cirkví a náboženských spoločností dnes v Bratislave prijal predseda Národnej rady SR Pavol Hrušovský. V Historickej budove parlamentu sa zišla vyše dvadsiatka zástupcov cirkví a náboženských hnutí registrovaných v SR. Na novoročnom stretnutí sa zúčastnili aj bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, ordinár Mons. František Rábek a bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák.

Pavol Hrušovský v príhovore okrem iného poďakoval zástupcom cirkví a náboženských spoločností za ich skrytú, ale dôslednú prácu, na rozširovaní harmónie vo svedomí a povedomí občanov SR. „Je to, domnievam sa, naša spoločná a nezastupiteľná úloha, v rámci ktorej cirkví a náboženské spoločnosti, takisto ako štát, vychádzajú z tých istých pohnútok a presvedčení, ktorých spoločným menovateľom je to, čo nazývame spoločným dobrom pre všetkých obyvateľov tejto krajiny,“ uviedol Hrušovský v príhovore. Pripojil i žičenie zdravia a hojnej Božej pomoci.

„Cirkev zdôrazňuje dôležitosť spolupráce so všetkými ľuďmi dobrej vôle. A preto to stretnutie dnešné bolo vlastne takýmto prejavom dobrej vôle,“ uviedol po stretnutí pred novinármi ordinár Ozbrojených síl a Ozbrojených zborov SR Mons. František Rábek. Stretnutie druhého najvyššieho ústavného činiteľa s predstaviteľmi cirkví a náboženských spoločností privítal i generálny biskup Evanjelickej cirkvi a. v. (ECAV) na Slovensku Miloš Klátik. „Vnímame to, ako záujem aj ústavných činiteľov, politikov o to, čo cirkví robia, v akom zmysle sa aj napomáha tomu, čo treba zveľaďovať v tejto krajine,“ dodal biskup Klátik.

Biskupi s predsedom parlamentu reagovali i na otázky, do akej miery je reálna možnosť odľuky štátu od cirkví na Slovensku (v súvislosti s vývojom v Čechách, kde sa debatuje o vrátení cirkevného majetku a finančných kompenzáciách), ako aj na to, ako vnímajú situáciu v debate o možných zmenách vo financovaní cirkví a náboženských spoločností, ktorú vlni vo februári ohlásil minister kultúry Daniel Krajcer. Pavol Hrušovský v tejto súvislosti poznamenal, že dnešné pravidlá považuje za dobré. „Slovensko je jeden z príkladných modelov, ako sa dá dobre vyriešiť vzťah štátu a cirkví, čo sa týka majetkového usporiadania a reštitučných problémov. Slovensko tieto problémy prekonalo. V zodpovednom dialógu sme našli optimálny model, ako môžu cirkví a štát fungovať dobre aj z hľadiska financovania,“ uviedol Hrušovský.

„Ak niekto vie predstaviť iný model vzťahu štátu a cirkví, aj pokiaľ sa týka odľuky, tak ako sa termín veľakrát používa, tak nech ho predstaviť, my sme pripravení na konštruktívny dialóg. Ale chcem upozorniť, že výsledok takého dialógu musí byť zhoda všetkých registro-

vaných cirkví a náboženských spoločností, ak chceme pravidlá zmeniť. Dnešné pravidlá považujem za dobré a zo strany štátu nie je dôvod na zmenu týchto pravidiel,“ doplnil Hrušovský.

Ordinár Rábek k výrazu „oddelenia cirkví od štátu“ poznamenal, že „je to výraz nie celkom šťastný, pretože občania tohto štátu, ktorí sú súčasne členmi niektorej cirkví alebo náboženskej spoločnosti zostávajú občanmi daného, a tomto prípade nášho štátu, čiže žiadne oddelenie tu nie je možné. Pokiaľ sa myslí na to, že ako štát zabezpečuje z hľadiska ekonomického činnosť jednotlivých cirkví, to je vec modelu. Tak sa zdá, že aj tá diskusia, ktorá bola ohlásená pred rokom, nejakou veľmi nepokročila. Že asi nejaké lepšie modely sa neobjavujú,“ povedal biskup Rábek. „Myslím si, že je potrebná dohoda všetkých strán, teda nielen zo strany štátu, ale aj zo strany všetkých cirkví a náboženských spoločností. (...) Určitý výstup je, je daný už aj určitý návrh riešenia a je v pripomienkovom konaní v jednotlivých cirkvách, a tie cirkví sa majú vyjadriť, pokiaľ viem, do polovice februára,“ dodal biskup Klátik.

-ml-

Vďaka projektu 40dni.sk bude možné pôst prežiť netradične

Kláštor pod Znievom, 12. januára (TK KBS) – Prežiť tradičné pôstne obdobie netradičným spôsobom je snahou organizátorov projektu s názvom 40dni.sk. Na internetovej stránke s názvom (www.40dni.sk) nájdú záujemcovia počas pôstu každý deň evanjelium so zamyslením, súťažné úlohy a kvízy, piesne a odpovede na otázky. Bude na nej tiež umiestnené detské okienko s maľovankou krížovej cesty a s maľovankou svätý ruženec so zamysleniami. Ide o tretí ročník projektu, dvakrát bol realizovaný počas pôstneho obdobia v roku 2010 a 2011.

Projekt 40dni.sk bude prístupný všetkým ľuďom na stránke www.40dni.sk, kde sa každý užívateľ bude musieť zaregistrovať, aby sa mu sprístupnili všetky informácie. Po úspešnej registrácii mu budú sprístupnené rôzne aktivity. Každá z nich je ohodnotená bodmi. Svoj celkový počet bodov vidí každý používateľ po prihlásení. Projekt umožňuje ľuďom obohatiť sa novými poznatkami, zamyslieť sa nad rôznymi problémami, ale i navzájom sa obohatiť svojimi názormi, skúsenosťami. Na stránke bude tiež možnosť prezentácie pre spevokoly a fotografie farnosti. Hudobné CD spevokolov je potrebné zaslať na adresu Michal Privarčák, CVČ – Strom, Smreková 39, 010 07 Žilina. Maximálne päť fotografií môžu záujemcovia poslať na e-mail 40dni@40dni.sk. Projekt zároveň bude obsahovať odkazy na slovenské katolícke médiá, ako TK KBS, Rádio LUMEN, Katolícke noviny a televízia TV LUX. Projekt bol podporený mediálnym grantom KBS.

Štefan Hýroš

Predstavitelia cirkví na novoročnom prijatí u prezidenta

Bratislava, 11. januára (TK KBS) – Predstavitelia cirkví a náboženských spoločností sa stretli na tradičnom novoročnom stretnutí s prezidentským párom Ivanom a Silviou Gašparovičovou. V Prezidentskom paláci v Bratislave sa zišla vyše dvadsiatka zástupcov cirkví a náboženských spoločností. Na prijatí sa zúčastnil aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana.

Prezident SR Ivan Gašparovič okrem iného v príhovore apeloval na nevyhnutnosť jednoty medzi národmi a náboženstvami. Zdôraznil význam a podstatu rodiny, modlitby a ekumenizmu na Slovensku. „V dnešných časoch viac ako inokedy by sme mali spoločne kriesiť a obnovovať zdroje vlastnej kultúry, jej previazanosť s našimi dejinami a vierou, lebo to je ten najpevnejší bod, na ktorý sa upína národ, formuje sa cesta dejinami, ktorá nám dopomohla dnes k vlastnej štátnosti. Veľmi by som si želal, aby sme po tejto ceste kráčali spoločne,“ povedal prezident Gašparovič.

V mene Konferencie biskupov Slovenska poďakoval prezidentovi za pozvanie arcibiskup Zvolenský.

Chcem Vás uistiť, že biskupi, kňazi, diakoni, rehoľníci, rehoľníčky, katechéti, všetci, ktorí poskytujú duchovnú službu pre katolíckych veriacich v našej spoločnosti, prijímame nasledujúci časový úsek ako pozvanie a príležitosť s novým úsilím venovať sa nášmu poslaniu, ktoré celá spoločnosť chápe ako motiváciu k základným hodnotám pravdy, spravodlivosti, solidarity a lásky.

Katolícka cirkev sa chce v nasledujúcich mesiacoch osobitným spôsobom venovať posilneniu našich rodín. Podnetom k tomu je príprava na VII. celosvetové stretnutie rodín, na ktoré pozýva Svätý Otec Benedikt XVI. všetky rodiny sveta a ktoré sa bude konať v talianskom Miláne od 30. mája do 3. júna 2012. Témou stretnutia bude Rodina: práca a sviatok.

Práca a sviatky úzko súvisia so životom rodín: podmieňujú ich rozhodnutia, ovplyvňujú vzťahy medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, odrážajú sa vo vzťahu rodiny k spoločnosti a k Cirkvi.

Žiaľ, v našich časoch organizácia práce v snahe o maximálny zisk, a sviatkov, ponímaný ako príležitosť pre únik a konzum, prispievajú k rozštiepeniu rodín a spoločenstva a obhajujú individualistický štýl života. Je preto potrebné podporovať reflexiu a úsilie zamerané na zosúladenie pracovných požiadaviek a pracovného času s fungovaním rodiny a tiež na to, aby sviatky znovu nadobudli svoj pravý zmysel, osobitne nedeľa, ktorá je Veľkou nocou týždňa, Dňom Pána a dňom človeka, dňom rodiny, spoločenstva a solidarity. (porov. Benedikt XVI., List kardinálovi Enniovi Antonellimu, predsedovi

Pápežskej rady pre rodinu, z 23. augusta 2010). Veľmi si želáme a podporujeme všetky úsilia, aby sa prostredníctvom demokratických inštitúcií a médií podnikli nevyhnutné kroky smerom k ochrane voľnej nedele a primeranej pracovnej doby.

Vážený pán prezident, Vy ste vo svojom novoročnom prejave spomenuli: „Pýtajme sa sami seba, kde je ohľaduplnosť a súcit, spolupatričnosť, ktorá nás spájala v novembri 89. To bolo naše národné bohatstvo, náš základný občiansky kapitál. Vedeli sme, čo sa ešte môže, a čo už nie. Nie z ohľadu na politický systém, v ktorom sme žili, ale v záujme dobrých mravov a dobrých vzťahov medzi ľuďmi.“ (porov. Ivan Gašparovič, Novoročný príhovor prezidenta SR, 1. januára 2012)

Dovolil by som k tomu pripojiť aj otázku: Prečo vychovávať deti v rodine k veľkodušnosti, k spolupatričnosti, k vdácnosti, k službe, k solidarite, k pokoju, teda ku všetkým sociálnym čnostiam tak významným pre kvalitu ľudského života? Akú výhodu z toho majú? Je možné, že to neprispieva k zväčšovaniu bohatstva, uznania, zabezpečenia. Ale je pravda, že iba keď budú ľudia žiť podľa týchto hodnôt, majú budúcnosť tu na zemi. Deti rastú vďaka tým, ktorí ako rodičia s vytrvalosťou, vychovávajú novú generáciu k dobru. Kresťanské poslanstvo nás povzbudzuje k niečomu väčšiemu, krajšiemu, riskantnejšiemu, nádejnejšiemu, k spoločnosti, ktorá si ctí rodinu, a vďaka tej božej iskre, ktorá je v dobrej rodine prítomná, a ktorú ani hriech nezničil, môže rodina obnoviť spoločnosť podľa zámeru Stvoriteľa.

Pri tejto príležitosti Vám želim pozhnaný nový rok 2012, nech Vás dobrý Boh ochraňuje od zlého a sprevádza svojou pomocou. Uistujem Vás, že či z príležitosti začiatku nového roka ale aj v nasledujúcom období pevnou súčasťou spoločných modlitieb veriacich pri katolíckych bohoslužbách je modlitba za predstaviteľov štátu o mravnú silu, aby vykonávali svoje poslanie pre spoločné dobro všetkých občanov našej vlasti.

Po ňom sa prihovorili generálny biskup Evanjelickej cirkvi a. v. Miloš Klátik a čestný predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR Pavel Traubner.

Novoročné stretnutie ukončila spoločná ekumenická modlitba za Slovensko v Kaplnke sv. Barbory v Prezidentskom paláci, ktorú viedol Mons. Peter Rusnák, bratislavský eparcha gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku. Na prijatí sa zúčastnili aj trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák a žilinský biskup Mons. Tomáš Galis.

-ml/-foto -pz-

Medzi diplomatmi u prezidenta aj apoštolský nuncius

Bratislava, 11. januára (TK KBS) – Viac ako dve stovky zahraničných diplomatov akreditovaných v SR privítal v utorok 10. decembra v Prezidentskom paláci v Bratislave prezident Ivan Gašparovič s manželkou Silviou. Na stretnutí sa zúčastnil aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, ktorý sa už tradične prihovoril za hostí. V príhovore vyjadril nádej, že nový rok 2012 nám pomôže pohnúť sa smerom vpred s väčšou dôverou a prinesie kladné výsledky. „Kríza zasiahla celé ľudstvo, najdiskutovanejšie sú rozhodnutia vo sfére ekonomickej a finančných dimenziách, naše spoločné úsilie má zabrániť kolapsu v istých krajinách, ktoré poznačia všetkých. Treba vypracovať komplexnú analýzu súčasného stavu, zmapovať príčiny a vyhliadky do budúcnosti, mnohí odborníci sa zhodujú na myšlienke, že súčasná kríza pramení nielen z ekonomických faktorov, ale aj predovšetkým z nedostatku etiky a hodnôt všeobecne. Preto je nutné hľadať pravdivé, komplexné a praktické riešenia pre všetkých,“ zdôraznil nuncius Giordana.

V ďalšej časti príhovoru vyslovil Mons. Mario Giordana želanie, aby bolo Slovensko nápomocné svetu v situácii globálnej a európskej krízy a našej vlasti zaželal, aby bola pozitívnym príkladom a oporou v tejto skúške sveta nie iba v ekonomickom a finančnom rozmere, ale taktiež v iných oblastiach nášho života. Osobitne zdôraznil, že Slováci v zápasoch za svoju nezávislosť boli verní fundamentálnym hodnotám ako základu jestvovania spoločnosti. Medzi ne podľa slov apoštolského nuncia Giordana patrí hodnota ľudského života a úcta pre osobnostnú individualitu, hodnota rodiny ako aj výrazné duchovné a kultúrne dedičstvo, „ktoré zostalo živé vďaka vnútornej sile. Sú to hodnoty, ktoré spoločne s ostatnými, môžu byť základom pre novú globálnu etiku. Je to dedičstvo, ktoré môže byť prenesené na mladšiu generáciu, ktorá je prínosom pre túto krajinu a jeho unikátnu schopnosť pomáhať druhým,“ vyzdvihol potenciál Slovenska pre svet apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana.

www.prezident.sk

V Gemersko-malohontskom múzeu obraz Krst Krista

Rimavská Sobota, 5. januára (TK KBS) – Olejomalbu od neznámeho autora, ktorá zobrazuje krst Ježiša Krista v rieke Jordán, vystavili v Gemersko-malohontskom múzeu v Rimavskej Sobote. Ide o oltárny

obraz, ktorého vznik spadá do začiatku 18. storočia. Pre jeho havarijný stav ho nemohli doteraz sprístupniť. Verejnosti ho predstavili až po rekonštrukcii. Výstava potrvá do konca januára 2012. **Ján Aláč**

Nitrianskemu biskupstvu by mali pribudnúť dva nové chrámy

Nitra, 6. januára (TK KBS) – Nitrianskemu biskupstvu by mali v tomto roku pribudnúť dva nové chrámy. V diecéze sa tak naposledy stalo v októbri minulého roka. Nitriansky biskup Mons. Viliam Judák požehnal nový chrám vo Výčapoch – Opatovciach. V tomto roku by podľa slov biskupa Judáka mali v Nitrianskej diecéze pribudnúť ďalšie chrámy: „Stavajú sa teraz aktuálne dva kostoly, je to na sídlisku v Tlmačoch a potom je to vo farnosti Horné Vestenice v obci Nitrica“.

Nové kostoly sú stavané v duchu reformy Druhého vatikánskeho koncilu tak, aby bol centrom chrámu obetný stôl, okolo ktorého sa zhromažďuje farské spoločenstvo.

Miroslav Lyko

Zomrel kňaz Nitrianskej diecézy Milan Medek

Nitra, 5. januára (TK KBS) - Vo štvrtok 5. januára zomrel kňaz Nitrianskej diecézy, vdp. Dekan Milan Medek. Pohrebná svätá omša sa konala 9. januára 2012 vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Topoľčanoch a po nej boli telesné ostatky zosnulého dekana uložené na mestskom cintoríne v Topoľčanoch (starý cintorín). Celebrantom bohoslužby bol Mons. Marián Chovanec, pomocný biskup a generálny vikár Nitrianskej diecézy.

Milan Medek sa narodil 1. novembra 1927 v Bojnej. Za kňaza bol vysvätený 29. júna 1951. Potom bol rok kaplánom v Tesárskych Mlyňanoch (1951 – 1952). Po tejto zastávke absolvoval v rokoch 1952 až 1954 základnú vojenskú službu. Neskôr pôsobil ako kaplán v Komjaticiach (1954 - 1957), v Šaštíne a v Banskej Štiavnici (1957-1958). V rokoch 1958 až 1960 bol vicerektorom v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, neskôr i jeho prefektom (1960 – 1964). Od roku 1964 do roku 1983 bol administrátorom farnosti Piešťany. V rokoch 1983 až 1990 bol riaditeľom Spolku svätého Vojtecha v Trnave. Od roku 1990 pôsobil ako výpomocný duchovný na odpočinku v Topoľčanoch. **Biskupský úrad v Nitre**

Posvätenie krypty a uloženie ostatkov biskupa Vályiho

Prešov, 10. januára (TK KBS) - V nedeľu 8. januára slávil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ spolu s emeritným biskupom Jánom Eugenom Kočišom a kňazmi pôsobiacimi v Prešove archijerejskú svätú liturgiu v prešovskej Katedrále sv. Jána Krstiteľa. Na konci slávnosti otec arcibiskup posvätil jedenásť nových miest na pochovávanie v zrekonštruovaných priestoroch krypty pod katedrálou. Ide o prvú etapu rekonštrukcie týchto priestorov. Súčasťou ďalších etáp bude aj nový vstup do krypty z katedrály. Zároveň bola do novej krypty uložená rakva s telesnými ostatkami štvrtého prešovského biskupa Dr. Jána Vályiho. Doteraz bola, pravdepodobne pre jej veľkosť, uložená vo voľnom priestore pod katedrálou. V samostatnej schránke, ktorá bola tiež slávnostne uložená, sa nachádza srdce tohto biskupa, ktorého ľudia pomenovali biskupom zlatého srdca. V krypte pod prešovskou gréckokatolíckou katedrálou sa nachádzajú telesné ostatky niekoľkých biskupov, ale napríklad aj gréckokatolíckeho kňaza Alexandra Duchnoviča, národného rusínskeho buditeľa.

V homílii arcibiskup a metropolita Ján hovoril o potrebe vydávať svedectvo kresťanského života, aby mohli v Božiu lásku uveriť aj tí, ktorí zatiaľ neveria. Ak nám zažiarilo Svetlo, ktorým je Ježiš Kristus, chce skrze nás zažiarit' aj ľuďom okolo nás. Ako na jeden z príkladov takého kresťana, ktorý svojím životom v jednote s Bohom oslovil ľudí svojej doby, poukázal na štvrtého prešovského biskupa Dr. Jána Vályiho.

Ján Vályi sa narodil v roku 1837 a zomrel v roku 1911. Za prešovského gréckokatolíckeho biskupa bol vymenovaný 11. októbra 1882. Biskupskú vysviacku prijal v Užhorode 20. mája 1883. Bol prešovským gréckokatolíckym biskupom 28 rokov. Zaslúžil sa o dobudovanie seminára, založenie Učiteľskej akadémie, internátu, venoval sa starostlivosti o katedrálny chrám, podporoval chudobné farnosti a siroty. Obzvlášť podporoval cirkevné školstvo, čím pozdvihol jeho úroveň, ako aj úroveň učiteľov cirkevných škôl a duchovenstva.

Lubomír Petrik

Mariánska sobota spolu s oslavou Jána Krstiteľa

Michalovce, 7. januára (TK KBS) - Prvá fatimská sobota v novom roku v michalovskom Chráme Svätého Ducha bola deň po sviatku Zjavenia Pána. Vtedy východná cirkev slávi sviatok Jána Krstiteľa. Po modlitbe tretieho času sa o. Martin Hasaralejko

v prednáške venoval centrálnej téme celého roka – viere. Vychádzal zo sviatosti krstu, v ktorej sa začína vzťah človeka s Bohom a rozvíja sa neustálym počúvaním Božieho slova a modlitbou. Život z daru viery charakterizoval ako oslobodenie sa od ducha sveta, od hriechu i od pripútania k mamone. Pre toho, kto nemá čas na modlitbu, život viery stále viac bledne a vysychá. V dnešnej kríze viery vyjadril nádej, že brána viery (Porta fidei) je pre každého stále otvorená.

Archijerejskú liturgiu slávil vladyka Milan Chatur, košický eparchiálny biskup. Spoluslúžili protosynkel eparchie Vladimír Tomko, protoigumen Jaroslav Štelbaský, protopresbyteri a vyše dvadsať kňazov. V homílii sa vladyka venoval postavám Jána Krstiteľa a prečistej Bohorodičky, ktoré stoja najbližšie pri Ježišovi. Vyjadruje to aj ikonograficky typ deesis. Vladyka poukázal na duchovnú spriaznenosť a rodinnú blízkosť, ktoré sa dnes pomaly vytrácajú zo života. „Ľudí už nemá čo spájať. Ak sa vytráca viera, vytráca sa všetko ľudské a krásne.“ Na príklade Jána Krstiteľa a Panny Márie vyzval prítomných, aby mali neustále Krista v strede svojho života a tak obsiahli pokoj a šťastie.

Záver slávenia patril molebenom s prosbou, aby na príhovor Bohorodičky a bl. rehoľného kňaza Metoda D. Trčku dobrotivý Boh žehnal celý nový rok.

Michal Hospodár

Na januárovej púti na Hore Zvir vyše 800 pútnikov

Litmanová, 12. januára (TK KBS) - Ani bohatá snehová prikrývka neodradila vyše 800 pútnikov prísť sa modliť na januárovú malú púť na mariánske pútnické miesto – Horu Zvir, ktorá sa konala v nedeľu 8. januára 2012. Program začal uctením Ikony Presvätej Bohorodičky, modlitbou Akatistu k Bohorodičke a pokračoval modlitbou slávnostného svätého ruženca. Púť vyvrcholila slávnostnou svätou liturgiou, na ktorej ohlásil Božie slovo otec protopresbyter Rastislav Janičko, farár v Litmanovej. V homílii upozornil na to, že sa nemáme opovážlivo spoliehať na Božie milosrdenstvo, ale máme ho prijať ako nezaslúžený dar. Po svätej liturgii bola púť zakončená modlitbou Korunky k Božiemu milosrdenstvu. Pútnici si mohli uctiť aj putovný obraz Božieho milosrdenstva, ktorý bol v nedeľu podvečer, v rámci duchovnej prípravy Prešovskej archieparchie na Rok viery a 1150. výročie príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu, prenesený do chrámu v Litmanovej.

Peter Šturák ml.

V Kobylách ukončili Vianoce s bl. Jánom Pavlom II.

Kobyly, 7. januára (TK KBS) - Vianoce s blahoslaveným Jánom Pavlom II. je názov série podujatí, ktoré pripravili v obci Kobyly v Bardejovskom okrese. Pripravil ich tamjší Misijný klub spolu s farským a obecným úradom. Začiatok celej akcie je spojený s 11. decembrom (na misijnú nedeľu detí), keď páter Adam Ljuba - pallotín vyslal koledníkov farnosti na koledovanie Dobrej noviny. Veriaci farnosti sa až do 6. januára 2012 denne modlili k bl. Jánovi Pavlovi II. svätý ruženec, litánie i adorovali najsvätejšiu sviatosť a vyprosovali si na jeho orodovanie potrebné dary a milosti.

Na sviatok Svätej rodiny (30. januára) sa opäť zišli rodiny z farnosti na slávení liturgie a po jej skončení pozerali film „Svedectvo“, v ktorom spolupracovník pápeža - kardinál Stanislav Dziwiš svedčil o tomto blahoslavenom Jánovi Pavlovi II. Potom niekoľko farníkov svedčilo o svojom stretnutí s týmto Božím služobníkom. Počas celého obdobia prebiehala vo farnosti tiež výstava darov z misijných ciest Jána Pavla II, predaj náboženskej literatúry i rôzne modlitbové i rodinné stretnutia.

Vyvrcholením podujatia bola svätá omša, ktorú celebrou Mons. Juraj Spuchľák, riaditeľ Rádia LUMEN, pri ktorej sme veriaci uctili relikviu krvi blahoslaveného Jána Pavla II.

-bf-

Charita pomáha na Haiti aj dva roky po zemetrasení

Bratislava, 12. januára (TK KBS) - Slovenská katolícka charita (SKCH) v minulom roku pokračovala v obnove zničeného ostrova Haiti, ktoré presne pred dvomi rokmi postihlo ničivé zemetrasenie. Ukončila výstavbu materskej školy, podporila stavbu rezervoára na vodu a rozbehla projekt Adopcia na diaľku®. Zároveň dokončuje stavbu sirotinca

pre deti s telesným postihnutím a tiež vzdelávacie centrum.

Zástupcovia SKCH, prezident Mons. Štefan Sečka a generálny sekretár Radovan Gumulák, počas 10-dňovej monitorovacej cesty na Haiti v októbri roku 2011, za účelom zmonitorovania projektov realizovaných zo zbierky KBS a verejnej zbierky SKCH, navštívili úspešne dokončené stavby materskej školy v Cazeua a dvoch základných škôl v Duvale. Skontrolovali tiež napredovanie výstavby pastoračného centra a sirotinca pre deti s telesným postihnutím v Riviere Froide. „Haiti som naposledy navštívil minulý rok pár týždňov po zemetrasení. Bolo zaujímavé vidieť pozitívne zmeny, ktoré sa udiali v hlavnom meste Port-au-Prince za rok a pol. Väčšina domov je už opravená, stále však pretrvávajú problémy s chýbajúcou infraštruktúrou,“ hodnotí situáciu na Haiti generálny sekretár SKCH Radovan Gumulák.

Investície a pomoc zo zahraničia priniesli so sebou nové pracovné príležitosti najmä v oblasti stavebníctva. Treba žiaľ povedať, že situácia priniesla so sebou aj výrazné zvýšenie cien stavebného materiálu, čo sa odzrkadľuje vo zvýšených nákladoch na projekty. Haiti si v máji 2011 zvolilo nového prezidenta a politická situácia sa trošku stabilizovala.

Spolupracovník SKCH Mardoché Alain hovorí: „Je veľmi dôležité, že Slovenská katolícka charita podporuje na Haiti vzdelávanie a výstavbu škôl, pretože so vznikom každej jednej ďalšej školy, zničíte jedno väzenie. Ak mladí ľudia totiž nedostanú vzdelanie, hľadajú iné spôsoby pre zabezpečenie živobytia a často sa pridávajú k rôznym skupinám, ktoré robia kriminálnu činnosť.“

„Mne osobne je najbližší projekt sirotinca pre deti s telesným postihnutím. Deti momentálne žijú vo veľmi zlých podmienkach a nový domov s finančnou podporou SKCH bude pre nich znamenať veľmi veľkú zmenu. Tieto deti potrebujú rehabilitačnú starostlivosť a špeciálny prístup, čo je na Haiti ešte stále veľkou neznámou. Veríme, že sa nám podarí nájsť dobrovoľníka a špecialistu zo Slovenska, ktorý by pomohol rehoľným sestram zvýšiť kvalitu starostlivosti o tieto deti,“ uviedol Gumulák.

Zástupcovia charity navštívili aj masové hroby obetí zemetrasenia, kde sa spoločne pomodlili. „Chudobu nemožno úplne odstrániť, ale je našou povinnosťou usilovať sa ju zmierniť. A môžem zhodnotiť, že sa nám vďaka solidarite dobrodincov zo Slovenska podarilo prispieť k dosiahnutiu tohto cieľa aspoň malou čiastkou“ zhodnotil prezident SKCH Mons. Štefan Sečka.

Monitorovacej cesty sa zúčastnil aj nahrávací štáb, ktorý zdokumentoval všetky už zrealizované, ale i prebiehajúce projekty. Výsledkom toho je dokumentárny film, ktorý približuje pomoc SKCH na Haiti i život samotných obyvateľov, ktorí sa snažia už dva roky vyrovnávať s dôsledkami zemetrasenia. Pomoc Charity na Haiti týmto nekončí, plánuje tam mať stálu misiu a po ukončení stavebných projektov pokračovať v podpore vzdelávania prostredníctvom projektu Adopcia na diaľku.

Ivana Pástorová/foto SKCH

V Pezinku spomínali na gréckokatolíckych kňazov

Pezinok, 9. januára (TK KBS) - V nedeľu 8. januára sa v kapucínskom kostole Najsvätejšej Trojice v Pezinku konala gréckokatolícka svätá liturgia pri príležitosti 125. výročia narodenia Mons. Štefana Gojdiča (1887-1968), brata blahoslaveného biskupa Pavla Gojdiča. Pri sv. liturgii spomínali aj na ďalších gréckokatolíckych kňazov, ktorí žili v charitnom domove alebo v internáčnom kláštore v Pezinku po odmietnutí prestupu na pravoslávie: o. Cyrila Jána Zakopala CSsR (1894-1974), o. Zoltána Ujhelyiho (1913-1982) a o. Ondreja Andora (1889-1972).

Hoci o. Štefan Gojdič slúžil denne v kapucínskom kostole sv. liturgiu, nebola prístupná verejnosti, a preto sa prvá verejná sv. liturgia konala v Pezinku až 8. januára. Jej slúžiteľom bol o. Rastislav Čížik, gréckokatolícky farár farnosti Bratislava – Staré Mesto, do ktorej jurisdikčného územia patrí aj Pezinok.

Po skončení sv. liturgie nasledovala panychída pri pamätnej tabuli internovaných kňazov na múre kláštore. Kyticu k pamätnej tabuli položil primátor Mesta Pezinok Oliver Solga. Zároveň bolo možné pozrieť si vyrezávaný drevený betlehem, ktorého autorom je o. Cyril Zakopal. V kostole sa pôvodne nachádzal aj jeho ďalší drevený pohyblivý betlehem, ktorý je dnes v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Prečítané bolo aj svedectvo zosnulého kňaza o. Michala Fitzu ako prežívali Štedrý večer v Pezinku internovaní gréckokatolícki kňazi v 50-tych rokoch.

Peter Sandtner

Koncert na záver vianočného obdobia v Eliášovciach

Eliášovce, 11. januára (TK KBS) - V nedeľu na Krst Krista Pána (8. januára) sa na záver vianočného obdobia konal už tradičný koncert vo farskom kostole sv. Petra a Pavla v Eliášovciach. Otvoril ho novozaložený miestny chrámový spevácky zbor pod vedením mladého študenta bratislavského cirkevného konzervatória a miestneho organistu Richarda Vörösa, ktorí zaspievali známu vianočnú pieseň *Adeste fideles*. Po ich vystúpení odzneli Vianočné piesne starých čias 17. – 18. storočia v podaní hudobnej skupiny GAUDIUM pod umeleckým vedením Imricha Németha.

Koncert pokračoval vystúpením mladej skupiny POSFA z Holíc pod vedením Petra Ivána a umelec-

kým vedením Lajosa Ivána, ktorá práve v tento deň oslávila druhé výročie svojho vzniku. Odzneli krásne vianočné koledy doprevádzané hovoreným slovom – novoročnými vinšmi. Do posledného miesta obsadený chrám na záver zaspieval spolu so všetkými účinkujúcimi tzv. hymnu Vianoc – Tichú noc. Po skončení koncertu nasledovalo agapé pre všetkých zúčastnených v novootvorenom Pastoračnom centre Istvána Holocsyho SDB. Prijemnú atmosféru dotvárala skupina POSFA, ktorá obohatila zúčastnených hrou a spevom ľudových piesní. Záverom odznelo pranie: „Dovidenia na vianočnom koncerte v roku 2013.“

Robert Masicza

Svätá liturgia v nitrianskej gréckokatolíckej farnosti

Nitra, 9. januára (TK KBS) - V piatok 6. januára sa aj v nitrianskej gréckokatolíckej farnosti slávil sviatok Bohozjavenia. Svätú liturgiu slúžil miestny duchovný o. Martin Pavúk MSC, spolu s ním koncubrovali väzenský dekan Peter Halkoci z Nitry a väzenský kaplán zo Želiezoviec Rastislav Firmant. Po svätej liturgii bolo veľké svätenie Jordánskej vody.

Zdroj: www.grkatnr.com

Gréckokatolícki veriaci na túre vo Vihorlatských vrchoch

Sečovce, 5. januára (TK KBS) – Vihorlatské vrchy prilákali v stredu 4. januára veriacich z gréckokatolíckych farností Sečovce a Sobrance. Vyše dvadsiatka z nich absolvovala na začiatku nového kalendárneho roka výstup na Sninský kameň (1.005 metrov nad morom) a Morské oko (618 m. n. m.), ktoré patria medzi patria medzi najkrajšie prírodné útvary v celom pohorí Vihorlat. Spoločne s kaplánmi sa na túre zúčastnili veriaci zo Sečovíc, Sobraniec, ale i Trebišova. Po príchode na Morské oko, účastníkov privítalo sychravé a daždivé počasie, ktoré sa smerom k cieľu výstupu menilo na mrazivé a zasnežené pohorie. Dojem z výstupu vykresľoval zimnú rozprávkovú krajinu, inovať na stromoch a niekoľkokocentimetrová vrstva snehu, ktoré nútili prítomných užasnuť nad nádherou Božích diel v každom ročnom období.

Tomáš Haburaj